

Dette eksemplar bedes tilbakelevert Stortingets kontor når saken er behandlet av Stortinget.

Kap. 2011.
(Avgiftsbeslutning.)

Budgett-innst. S. nr. 185.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter fra 1 juli 1939.

(St. prp. nr. 1, 1939.)

Til Stortinget.

Departementet opplyser at det på noen få unntagelser nær, hvor særlige grunner har vært til stede, bare har tatt opp til behandling søknader og forestillinger som er kommet inn til departementet innen 1 oktober 1938.

I proposisjonen behandles følgende tollspørsmål:

A. Tariffens innledende bestemmelser.

§ 2.

Organer av hval i fersk (frosset) og saltet tilstand til bruk som revefôr	prp. s.	1
Garn av natursilke og kunstsilke til bruk ved fremstilling av kabler	» »	1
Cordvev til bruk ved fabrikasjon av sykkeldekk	» »	1
Materialer til fremstilling eller reparasjon av fallskjermer ...	» »	1
*Proviand m. v. på orlogsfartøier og luftfartøier	» »	2
Diagonalskåret papir, farvet på den ene eller begge sider, til fabrikasjon av konvolutter ...	» »	3
*Brekkris til bruk ved fremstilling av strykeristivelse	» »	5

§ 14.

Tollgodtgjørelse ved utførsel av tobakkstilk, jfr. s. 81	» »	6
*Tollgodtgjørelse til verksteder for bygging og reparasjon av hvalfangstfartøier	» »	6

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

L.nr. 5. Kollodiumull, jfr. s. 103	prp. s.	7
*L.nr. 14. Medisinske plastre ...	» »	7
L.nr. 41—42. Ferdigrevet pussegarn	» »	8

L.nr. 42, jfr. nr. 660. Melkefiltre av bomullsvatt	prp. s.	10
L.nr. 43, 46, 51, 438—446, 449—454, 462. Enkelt og flertrådet ublekt bomullsgarn, fiske-nett av bomull, enkelt og flerlagt hampetråd, snører og liner, tjæret og utjæret kabelgarn og taugverk, fiske-nett av hamp	» »	12
L.nr. 60 og 62. Trykte gardinstoffer av bomull	» »	16
*L.nr. 81 og 356. Kremmerhus, vafler o. l. for iskrem	» »	17
*L.nr. 84. Glidelåser	» »	19
L.nr. 90—92. Børstebinderarbeider og koster av svinebust eller annet hår samt av metalltråd	» »	19
L.nr. 103. Trykt cellophane ...	» »	21
L.nr. 105. Ferdige celluloidvarer, vesentlig kammer	» »	22
*L.nr. 131—136. Saltet sauekjøtt i tønner	» »	23
L.nr. 149—152. Blyompressede kabler med ytre diameter av inntil 20 mm	» »	24
*L.nr. 153. Elektriske glødelamper og råvarer eller halvfabrikata til fremstilling av slike lamper	» »	26
*L.nr. 161—163. Radiopeileapparater og radiotelefoniapparater med driftsutstyr og viktigere deler til bruk ombord i selfangere og fiskefartøier i fjernere farvann	» »	28
L.nr. 166—167. Silkevesker og imitasjonsvesker samt løsebladpermer (Nelson: Looseleaf Medicine)	» »	29

L.nr. 211. Soltørkede bananer ... prp. s.	30	L.nr. 608—613. Polert, forniklet og forkrommet armatur av kobberblandet metall prp. s.	63
*L.nr. 228—229. Fyrstikker av annet materiale enn voks, stearin o. l. » »	31	Forsølvete varer av kobberblandet metall » »	66
L.nr. 238—240. Coca-Cola-flasker » »	33	Skjeartikler i kobberlegering, forsølv et og uforsølv et » »	68
*L.nr. 247, 251—253. Diverse forbruksglass samt trådglass ... » »	34	*L.nr. 637—638, 646—647, 662—663. Kreppet silkepapir » »	68
L.nr. 268. Blomkål (sesongtollen) » »	34	Lyskopipapir » »	70
L.nr. 276. Diverse kunstharpiksarter, jfr. s. 103 » »	35	*Gummiert papir » »	71
L.nr. 278. Sykkeldekk og innerringer for sykler og automobiler, jfr. s. 94 » »	35	L.nr. 709. Sago og glykose » »	71
L.nr. 279—282. Gummifottøi, jfr. s. 80 » » »	35	L.nr. 720. Kobbersulfat » »	73
L.nr. 325. Radiopeileanlegg til bruk på fangst- og fiskerflåten, jfr. s. 28 » »	35	L.nr. 721. Natriumetyllxantat og kaliumetyllxantat » »	74
*L.nr. 347—348. Dekorert porselelen » »	35	*L.nr. 733—734, 93. Kardustøi og kardusbånd av natursilke (avfallssilke) til bruk ved fremstilling av ammunisjon » »	76
L.nr. 356. Kremmerhus og vafler for iskrem, jfr. s. 17 » »	36	*Strømper, helt eller delvis av natursilke » »	77
*L.nr. 363. Kasein (ostestoff) ... » »	36	*L.nr. 751—754. Klær av lær og skinn uten hårbedekning ... » »	79
*L.nr. 372—375. Klær II B Slips, derunder av kunstsilke » »	38	L.nr. 760—767. Skomakerarbeide og gummifottøi » »	80
Klær II C og D samt ulltrikotkjoler » »	40	*Spinnestoffer, kunstige. Garn og vevde varer av kortfibret kunstsilke (cellull, stapelfaser) » »	81
*L.nr. 498—500, 511, 540, 561. Fiskekroker, fluekroker (derunder fjær til bruk ved fremstilling av fiskefluer), senekroker, knappenåler, sikkerhetsnåler, hårspenner, tegnestifter og binders (papirklemmer) » »	41	L.nr. 818. Glykose, jfr. s. 71 ... » »	81
*L.nr. 532—533, 921. Fjærer til sykler » »	45	L.nr. 827—829. Strippet tobakk, derunder tollgodtgjørelse for tobakkstilk » »	81
L.nr. 533. Gelenkfjærer til skotøi » »	45	*L.nr. 862—863. Eikestav og eikefat » »	82
L.nr. 533. Grammofonfjærer ... » »	46	Forarbeidet bøkestav » »	86
L.nr. 544—545, 570, 572, 574. Fester (sadler og klammer) og rørbokser (koblingsbokser) for elektriske stålrør » »	47	*L.nr. 867, 874. Uferdig parkettstav («strips») » »	87
L.nr. 549—550, 574. Flueventiler og klaffventiler av smijern ... » »	49	L.nr. 899. Ulltrikotkjoler, jfr. s. 40 » »	89
*Radiatorer » »	50	*L.nr. 927—931. Brukte motor-kjøretøier, derunder spørsmålet om størrelsen av fradraget for forhandlerrabatt, om utgangspunktet for beregningen av bruksfradrag (brukstidens lengde) samt om når et motorkjøretøi skal fortolles som brukt » »	90
*Ventilatorer » »	52	*Bildekk (ytterdekk til gummiringer for motorvogner og motorsykler) og sykkeldekk og innerringer (slanger) for automobiler og sykler » »	94
L.nr. 559. Flettverk og piggråd » »	52	*Elektriske automobiler » »	98
*L.nr. 567. Rørskøiter » »	53	L.nr. 932—933. Barnevogner ... » »	100
*L.nr. 568. Uferdige støpte jern-deler til kaffekverner » »	54	L.nr. 952. Syntetisk glassmateriale «Plexiglass» » »	101
*L.nr. 572, 574. Vekter og deler derav » »	55	*Finér med tøibelegg (tre-tapeter, «Flexwood») » »	102
*Automater » »	57		
L.nr. 604—606. Blank trukket kobbertråd og blank kobberkabel » »	58		

Kunstharpikser og kolloidumull prp. s. 103	
*«Filtragol» klaringsmiddel for bær- og fruktsafter	» » 104
Konsentrat til bruk ved fremstilling av leskedrikken «Coca-Cola»	» » 105

C. Midlertidige tolltillegg.

*Elektromotorer og elektriske generatorer	prp. s. 106
*Motorgeneratorer og roterende omformere	» » 108

I foranstående fortegnelse er som det vil ses forskjellige poster merket med en stjerne. Dette betegner at de er særskilt omtalt i komitéens innstilling enten fordi departementet foreslår forandringer i gjeldende bestemmelser eller fordi komitéen har forskjellige bemerkninger å gjøre. For de øvrige posters vedkommende slutter komitéen seg til departementet.

Dessuten har komitéen funnet å burde ta opp til behandling følgende saker:

- L.nr. 268. Sikorisalat (også endiver).
- L.nr. 763. Finske komager (bieksoer).
- L.nr. 807. Kalcinert gips (stuckgips, pussgips og modellgips).
- Spørsmål om midlertidig tollfrihet for isolerings- og panelingsplater til bruk for A/S Hunton Bruk, Gjøvik.
- Spørsmål om opphevelse av den alminnelige tollfrihet ved landverts innførsel til Troms fylke m. v.

A. Tariffens innledende bestemmelser.

§ 2.

Skibsproviant og andre skibsfornødenheter. (Prp. s. 1.)

Bestemmelsene i §§ 2. c. første ledd og 15 om bruk ombord og utførsel av ufortollet proviant m. v. til skip som kommer fra eller går til utlandet har departementet også ansett anvendelig overfor norske orlogsfartøier som har vært eller skal på utenlandstokt.

Imidlertid er bestemmelsene i § 2. c. mindre anvendelige, dels fordi de etter ordlyden nærmest tar sikte på handelsfartøier og dels fordi tollvesenets kontroll med orlogsfartøiene er begrenset ved reglene i toll-lovens § 208, jfr. kgl. resolusjon av 25 april 1846.

Tolldepartementet har sammen med Forsvarsdepartementet tatt opp arbeidet for en bedre kontroll med orlogsfartøienes bruk av

ufortollete skibsfornødenheter. De to departementer er enige om å søke bruken begrenset mest mulig. I dette øiemed vil det — foruten nye regler til avløsning av den kgl. resolusjon av 1846 — være nødvendig å foreta en forandring i ordlyden av § 2. c. Det mest praktiske vil da være at Tolldepartementet gis hjemmel til å fastsette de nødvendige regler for norske orlogsfartøiers vedkommende.

Da ufortollete skibsfornødenheter, foruten å erhverves i utlandet, også kan være restbeholdninger av varer som ufortollet er tatt ombord her i landet i medhold av tariffens § 15, foreslår departementet videre at ordene i § 2. c.: «som fartøier medbringer fra utlandet» endres til: «som fartøier medbringer ved ankomst fra utlandet».

Samtidig foreslås en bestemmelse hvorefter Tolldepartementet får tillatelse til å anvende bestemmelsene overfor luftfartøier, slik at det blir samsvar mellom § 2. c. og § 15. Også her ansees det praktisk at de nærmere regler utformes av Tolldepartementet.

Endelig anbefaler departementet at uttrykket «dampskip» i bestemmelsens nåværende 2net ledd blir rettet i samsvar med uttrykksmåten i første ledd til «fartøier».

Komiteen er enig i de foreslåtte forandringer hvorefter bestemmelsen vil få følgende ordlyd:

«Fritatt for den anordnede innførselstoll er, foruten varer, til hvis tollfrie innførsel noen har erholdt eller herefter erholder spesiell bevilling eller tillatelse, enn videre:

- c. Skibsproviant og andre skibsfornødenheter, som fartøier medbringer ved ankomst fra utlandet, og som forblir ombord, dog ikke mer enn tollopsynet skjønner å være passende i forhold til fartøiets størrelse, dets besetning og passasjerer samt den tid, hvori det opholder sig på ankomststedet. Dersom de medbragte varer eller passasjerer er bestemt til forskjellige innenlandske steder, kan denne tollfrie avbenyttelse vedbli, inntil fartøiet kommer til det sted, hvor resten av de fra utlandet medbragte varer og passasjerer avgis, likesom også under oppholdet sammesteds. Utklarer fartøiet derefter til utlandet, eller går det til annet innenlandsk sted uten å ha inntatt varer, kan det tiloversblitte av proviant og andre skibsfornødenheter vedbli til bruk ombord uten tolls erleggelse, forsåvidt det ikke overskrider hvad tollopsynet efter den forehavende reises lengde og andre om-

stendigheter måtte finne passende. Går fartøiet derimot til et annet innenlandsk sted, etter å ha inntatt varer til innlandet, uten tillike å ha utklarert til utlandet, må det tiloversblitte beriktiges, for såvidt det ikke kan ansees for ubetydeligheter, hvilket også må skje, når mannskapet avmønstres, såfremt det tiloversblitte ikke legges under tollvesenets lås eller segl.

De her gitte regler får, i den utstrekning Tolldepartementet måtte bestemme, tilsvarende anvendelse på fornødenheter som medbringes av luftfartøier og norske orlogsfartøier som kommer fra utlandet.

Med hensyn til skibsproviant i fartøier, der går i kombinert innen- og utenriksk fart, blir bestemmelsene i første ledd å anvende med de nærmere begrensninger, som Tolldepartementet til forebyggelse av mulige misbruk måtte finne nødvendige.

Når mannskapet under et fartøis istandsettelse opholder sig i land, kan av den fra utlandet medbragte proviant tollfritt utleveres, hvad der efter tollvesenets skjønn ansees fornødent til mannskapets bruk.»

Brekkris til bruk ved fremstilling av strykeristivelse.

(Prp. s. 5.)

Den Norske Stivelsefabrik, T. Mauritzen, Stavanger, har henstillet at fabrikken ved kgl. resolusjon må bli tilstått tollfrihet eller tollnedsettelse for brekkris. Nedsettelsen ønskes til 2 øre pr. kg. + tillegg 20 pct.

I samsvar med en henstilling fra finans- og tollkomiteen i dens tollbudgettinnstilling ifjor har departementet på ny overveiet spørsmålet om hensiktsmessigheten av å øke tollvernet for fabrikkens produksjon ved en nedsettelse av tollene på råstoffet. Departementet har gått ut fra at komiteens tanke har vært at saken i tilfelle kunde ordnes ved at de norske rismøller får en godtgjørelse for den brekkris de måtte selge til stivelsefabrikasjon, og at denne godtgjørelse måtte bli å beregne efter den drawback møllene nå nyter ved eksport av brekkris, eventuelt med fradrag av den toll Den Norske Stivelsesfabrikk fremdeles måtte ha å betale for brekkrisen.

Departementet opplyser at de norske rismøller for innført råris for tiden tilståes en tollgodtgjørelse (drawback) av kr. 0,096 pr. kg. inklusive tilleggene ved utførsel av brekkris. Efter de gjeldende bestemmelser får ris-

møllene ikke noen godtgjørelse ved salg av brekkris til Den Norske Stivelsefabrik.

Beregnet efter fabrikkens forbrukskalkulasjoner vilde hel tollfrihet for råstoffet medføre et årlig tolltap av kr. 12 600 og nedsettelse av tollene fra den någjeldende sats kr. 0,084 pr. kg. til kr. 0,024 pr. kg. kr. 9 000.

Departementet fremhever at fabrikkens søknad i virkeligheten går ut på en betraktelig forhøielse av tollvernet, og da dette allerede er meget høit, kan departementet ikke tilrå at søknaden imøtekommes.

Komiteen har — hensett særlig til bedriftens vanskelige stilling — funnet å burde henstille at søknaden om tollnedsettelse imøtekommes og at det samtidig etableres en ordning med godtgjørelse til de norske rismøller ved levering av brekkris til innenlandsk fremstilling av strykeristivelse. Efter underhåndskonferanse med Tolldirektøren tar komiteen derfor op sådant forslag:

I.

Stortinget henstiller at det ved kgl. resolusjon inntil videre må bli tillatt å innføre brekkris bestemt til innenlandsk fremstilling av strykeristivelse mot en toll av kr. 0,02 pr. kg. + 20 pct. tillegg.

II.

Under forutsetning av at det utvirkes slik tollnedsettelse som under I. nevnt, samtykker Stortinget i at norske rismøller ved levering av brekkris, bestemt til innenlandsk fremstilling av strykeristivelse, inntil videre og på slike vilkår som Tolldepartementet måtte fastsette utbetales en godtgjørelse pr. kg. svarende til den tollgodtgjørelse (drawback) de til enhver tid nyter ved utførsel av brekkris til utlandet med fradrag av kr. 0,02 pr. kg. + 20 pct. tillegg.

§ 3.

Spørsmålet om ophevelse av den alminnelige tollfrihet ved landverts innførsel til Troms fylke.

I skrivelse til denne komité av 6 mai 1939 har Finans- og tolldepartementet påpekt at den tollfrie innførsel over Helligskogen—Skibotn i Troms fylke har nådd et ganske anselig omfang og at forholdene nå synes å ha utviklet sig derhen at den gjeldende alminnelige tollfrihet i de omhandlede grensestrøk bør opheves.

Departementet uttaler i den nevnte skrivelse:

«Vedlagt tillater en seg å oversende:
1. Skrivelse av 17 januar 1938 fra distrikts-

tollinspektøren i Tromsø forsynt med følgende påtegningskrivelser:

- a) av 24 juni 1938 fra departementet til fylkesmannen i Troms,
 - b) fylkesmannens svarpåtegnning av 24 september 1938,
 - c) departementets påtegningskrivelse av 1 desember 1938 til distriktstollinspektøren i Tromsø,
 - d) distriktstollinspektørens påtegningskrivelse av 13 desember 1938,
 - e) Troms lappfogdkontors påtegningskrivelse av 13 februar 1939.
 - f) Troms fylkes påtegningskrivelse av 28 februar 1939,
2. skrivelse av 17 oktober 1938 fra Johan Beck A/S, Skibotn,
 3. skrivelse av 25 oktober 1938 fra A/S Margarinentralen,
 4. skrivelse av 17 oktober 1938 fra Johan Beck A/S til stortingsmann Carl R. Olsen med dennes påtegningskrivelse av 10 november 1938,
 5. skrivelse av 4 februar 1939 fra kjøpmennene i Karasjok med Troms fylkes påtegningskrivelse av 2 mars 1939,
 6. skrivelse av 17 oktober 1938 fra Johan Beck A/S til Stortingets finans- og tollkomité hitsendt med komitéens skrivelse av 14 mars 1939,
 7. avskrift av følgende telegrammer m. v.:
 - a) telegram fra departementet til tollinspektøren i Tromsø m. fl. av 23 oktober 1897,
 - b) telegram til amtmannen i Finnmarkens amt av 29 november 1897,
 - c) telegram til amtmennene i Nordlands og Tromsø amter av 18 november 1902,
 - d) kongelig resolusjon av 22 september 1911,
 - e) bekjentgjørelse fra departementet av 29 september 1911,
 - f) telegram fra departementet av 17 oktober 1911 til tollinspektøren i Tromsø,
 8. statistisk oppgave over inn- og utførsel over Helligskogen tollstasjon (Skibotn) i tidsrommet november 1937—november 1938.

Idet en viser til den oversikt over de gjeldende bestemmelser om tollplikt ved landverts innførsel til Troms fylke som en har gitt i ovennevnte påtegningskrivelse av 1 desember 1938, skal departementet tillate seg å bemerke at forholdene nå syns å ha utviklet seg derhen at den gjeldende alminnelige tollfrihet i de omhandlede grensestrøk bør oppheves. Som det vil framgå av de opplysninger som er gitt i de medfølgende dokumenter, har den tollfrie innførsel over Helligskogen—Skibotn nådd et ganske anselig omfang, og virkningene begynner å bli følelige for kjøpmennene i Troms og Finnmark, som påføres en ganske sterk konkurranse ved den tollfrie import. Etter hva det er innrapportert til departementet, er det helt borte i Øst-Finnmark omsatt skinnvåtter og skotøy som er innført tollfritt over Skibotn.

Både hensynet til statskassens interesser og til den ordinære kjøpmannshandel gjør det etter departementets mening nødvendig å oppheve en ordning som må antas å ha overlevet seg selv etter at den sterke utvikling i kommunikasjonene på begge sider av gren-

sen har åpnet adgang til en regulær innførsel i handelsøyemed i ly av tollfriheten.

Man er oppmerksom på at en opphevelse av denne vil kunne medføre visse ulemper, særlig for det firma som har besørget en stor del av samhandelen med Finland over Skibotn—Helligskogen; men disse eventuelle skadevirkninger, som for øvrig såvidt skjønnes neppe vil bli så betydelige som vedkommende firma ses å regne med, jfr. distriktstollinspektørens fremstilling i hans ovennevnte erklæring av 13 desember f. å., finner en ikke å kunne tillegge avgjørende vekt i sammenligning med de sterke grunner som taler for å bringe innførselen i disse grensestrøk inn under den alminnelige tollplikt.

Slik som importen over Helligskogen tollstasjon har øket, antas det under alle omstendigheter bare å være et tidsspørsmål når den alminnelige tollfrihet må oppheves, og det heldigste vil da formentlig være å etablere nyordningen så snart som mulig.

Hvis Stortinget ikke skulle ha noe å innvende, vil departementet derfor i medhold av bemyndigelsen i tolltariffens innledende bestemmelser § 3, 6, siste punktum, bringe den alminnelige tollfrihet som består for innførsel landverts til Troms fylke, til opphør.

I de medfølgende dokumenter er også drøftet hvorvidt og i hvilket omfang det i tilfelle skulle være grunn til å opprettholde en begrenset tollfrihet for den «lille» grensehandel i de omhandlede strøk.

Departementet har ikke tatt endelig standpunkt til dette spørsmål. Man antar imidlertid at det i Lyngen-området ikke er fastboende befolkning som kan karakteriseres som «egentlige grenseboere», og at det lenger syd er svært få som går inn under denne kategori.

I anledning av det lappfogden har uttalt i sin forannevnte påtegningskrivelse av 13 februar d. å., bemerkes at man i tilfelle vil søke å tilgodese flyttsamenes interesser også under nyordningen.

Man tør anmode den ærede komité om å behandle saken i forbindelse med innstillingen om tollavgifter fra 1 juli d. å.»

De i skrivelsen nevnte bilag følger innstillingen som utrykte vedlegg.

I skrivelse til komitéen av 15 mai 1939 har departementet i tilslutning hertil sendt oppgave over innførselen i tidsrummet 1 november 1938 til 5 mai 1939 av de viktigste varer fra Finland—Sverige over Helligskogen tollstasjon til Skibotn. Det fremgår derav at tolltapet ved innførselen i omhandlede tidsrum løper op i ca .kr. 46 500.

Komitéen må etter den stilling saken er kommet i etterat grensehandelen i Finnmark fylke er regulert, slutte sig til departementet og foreslår at Stortinget samtykker i at departementet i medhold av bemyndigelsen i tolltariffens innledende bestemmelser § 3, 6, siste punktum, bringer den almindelige tollfrihet som består for innførsel landverts til Troms fylke, til opphør.

§ 14.

Tollgodtgjørelse til verksteder for bygging og reparasjon av hvalfangstfartøier.

(Prp. s. 7.)

Departementet finner at bestemmelsene om tollgodtgjørelse til verkstedene for bygging og reparasjon av hvalfangstfartøyer, uten hensyn til størrelsen av disse, nå bør gå ut av tariffen. Bestemmelsen kom inn i en tid da godtgjørelsen bare ble gitt for fartøyer som var drektig over 300 registertonn brutto, og hadde som grunn at hvalbåtene som regel ikke nådde op i denne størrelsen, til tross for at de var forsynt med et meget sterkt og kostbart maskineri. Siden er tonnasjengrensen etter hvert senket til 75 registertonn brutto, og under denne grensen antar en ikke at de almindelige hvalbåter kommer.

I samsvar med dette vil departementet foreslå at dette avsnittet i tolltariffen blir gitt følgende ordlyd:

«Innenlandske verksteder tilståes etter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygging av nye skib og reparasjoner, oppussing eller ombygging av eldre skib eller reparasjon eller ombygging av enkelte deler i disse:

- a. ved bygging av nye skib, 6 pct. av fartøyenes salgssum for damp- og motorskib over 75 registertonn brutto og 3 pct. av salgssummen for damp- og motorskib av mindre drektighet og seilskib, for såvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel for dampskib, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler, samt for motorskib, hvis hovedmaskiner innsettes i utlandet;
- b. ved reparasjoner m. v. av eldre skib av den i post a. nevnte art 4 pct. av reparasjonsomkostningene for skib over 75 registertonn brutto, dog kun av det beløp som overstiger kr. 1 000.»

Komiteen slutter sig til departementet.

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Medisinske plastre.

L.nr. 14. (Prp. s. 7.)

Firmaet Norgesplaster A/S som blev startet i januar 1938 med formål å lage norsk plaster har søkt om tollbeskyttelse for plaster. Som begrunnelse for søknaden er framholdt at plasterfabrikasjon er ny her i landet. Etterat det norske produkt var blitt bragt

på markedet, har de utenlandske fabrikanter gått til en vesentlig prisnedsettelse som firmaet oppfatter som innledningen til en pris-krig mot det norske produkt.

Departementet bemerker at medisinske plastre nå inngår tollfritt som «Apotekvarer b.», men at gode grunner taler for en rimelig tollbeskyttelse i dette tilfelle. Departementet foreslår som en høvelig tollsats kr. 1,00 pr. kg. + de gjeldende tillegg, ialt kr. 1,80 pr. kg., hvilket svarer til ca. 20 pct. av de opgitte produksjonsomkostninger. Varen bør fortolles med nærmeste innpakning. Søkerfirmaet lager for tiden bare heftplastre, men da det akter å utvide produksjonen, bør tollbeskyttelsen omfatte alle medisinske plastre.

Departementet foreslår derfor følgende endring for apotekvarer:

Apotekvarer d. e. alle varer, der er gjenstand for apotekernes enhandel i detalj, for såvidt de ikke annensteds er ansatt til toll:

- a. som nå.
 - b. medisinske plastre med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 1,00.
 - c. som nåværende b.
- Anm. Som nå.

Komiteen slutter sig til departementets forslag.

Kremmerhus, vafler o. l. for iskrem.

L.nr. 81, jfr. 356. (Prp. s. 17.)

A/S Sætre Kjeksfabrik, Oslo, m. fl. har søkt om at bakte kremmerhus til iskrem må bli ført op under tariffens post «Kaker etc.» med en grunntoll av kr. 0,50 pr. kg. Som begrunnelse for søknaden er anført at varene ikke kan anses som et næringsmiddel, men utelukkende som et nytelsesmiddel.

Departementet bemerker at de omhandlede varer hører inn under «Brødvarer, 1» med en grunntoll av kr. 0,20 pr. kg., med mindre de på grunn av sitt innhold av søtningmidler m. v. blir å føre inn under «Kaker etc.» med grunntoll kr. 0,50 pr. kg.

På grunn av varenes bruk finner departementet under tvil å kunne anbefale sådan tollforhøielse som det er søkt om.

Da varene uten tilsetning av sådanne søtningstoffer som nevnt under tariffposten «Kaker etc.» ikke naturlig hører hjemme under denne post, bør tollforhøielsen settes i verk ved endring og opdeling av tariffposten «Brødvarer, 1», som foreslås gitt sådan ordlyd:

Brødvarer:

1. av hvete eller av hvete blandet med andre kornsorter samt havrekjeks og pulverisert eller kornet bakverk eller lignende produkter, herunder ris og kornsorter tilberedt ved oppustning, stekning eller lignende, alt med nærmeste innpakning:
 - a. kremmerhus, vafler og lignende for iskrem, 1 kg. kr. 0,50,
 - b. ellers, 1 kg. kr. 0,20.

Komiteen slutter sig til departementets forslag.

Glidelåser.

L.nr. 84. (Prp. s. 19.)

O. Mustad & Søn, Oslo, søkte i skrivelse av 28 oktober 1937 om forhøielse av grunntollen på glidelåser fra kr. 2,50 til kr. 4,00 pr. kg. Søknaden kom inn for sent til å kunne behandles i framlegget om tollavgifter fra 1 juli 1938. I tilslutning til denne søknad har firmaet i skrivelse av 28 september 1938 henstillet at grunntollen for glidelåser settes til kr. 7,00 istedetfor kr. 4,00 pr. kg. som oprinnelig søkt om.

Departementet henviser til at en søknad fra firmaet om tollforhøielse blev behandlet av Stortinget i 1937 uten å bli imøtekommet. Under henvisning dertil finner departementet ikke å kunne anbefale noen forhøielse av tollen.

Komiteen antar, særlig på grunn av tendensen til å gå over til lettere materiale i glidelåsene, at en viss forhøielse av grunntollen etter forholdene vil være begrunnet, men finner ikke å burde gå høiere enn til kr. 4,00 pr. kg. Tollforandringen antas å burde tre i kraft først fra den tid Kongen bestemmer.

Saltet sauekjøtt i tønner.

L.nr. 131—136. (Prp. s. 23.)

Som følge av nye bestemmelser i avtale mellom Island og Norge av 27 februar 1939 og i kgl. resolusjon av 20 januar 1939 om innførelse av saltet sauekjøtt fra Island er det blitt nødvendig å omredigere anmerkningen under tolltariffens post «Dyr etc. II. B. 5. b. annet — ellers 1».

Efter forslag av Utenriksdepartementet, som er tiltrådt av Landbruksdepartementet, foreslår Tolldepartementet følgende endrede tariffingsbestemmelser:

Dyr og matvarer av dyr:

II. Matvarer:

B. Andre matvarer:

5. kjøtt og flesk av alle slags:

b.

— ellers:

1. som nåværende 2.
2. annet kjøtt, hvorunder blod, 1 kg. kr. 0,30.
Anm. Tolldepartementet bemyndiges til å sette ned tollen for saltet sauekjøtt i tønner til kr. 0,10 pr. kg. i tiden 20 oktober til 30 juni eller i deler av dette tidsrum.
3. som nåværende 4.

Komiteen er enig.

Glødelamper.

L.nr. 153. (Prp. s. 26.)

A/S Norsk Elektrisk Glødelampefabrikk, Arendal, har søkt om forhøielse av tollen på elektriske glødelamper og om nedsettelse eller ophevelse av tollen på innførte råmaterialer til fremstilling av slike lamper.

Departementet har vært inne på å foreslå en forhøielse av den nåværende toll på glødelamper — kr. 1,50 pr. kg. — som kan synes noe lav. Det vilde være heldig om et land som Norge med sine store muligheter med hensyn til elektrisitetsforsyning kunde være mest mulig selvhjulpent på dette område. Av handelspolitiske grunner har departementet imidlertid efter nærmere overveielse ikke for tiden funnet å burde legge fram forslag om noen slik tollforhøielse. Heller ikke finner departementet å kunne tilrå at den norske glødelampeindustri blir stillet i noen særstilling ved å tilståes tollfrihet eller nedsettelse av tollen for de råvarer eller halvfabrikata som brukes til fremstilling av glødelamper.

Komiteen finner efter det foreliggende å måtte slutte sig til departementet for såvidt angår spørsmålet om forhøielse av tollen på glødelamper. Derimot vil komiteen henstille til departementet å foranledige en nedsettelse av tollen for wolframtråd som brukes i glødelampefabrikasjonen. Departementet har underhånden opplyst at efter dets fortolkning av anmerkningen til tariffens siste l.nr. 952 kan wolframtråd ikke anses som noe «råstoff» eller «teknisk hjelpestoff» ved fremstillingen av glødelamper, hvorfor departementet ikke anser sig berettiget til å nedsette tollen på tråden i medhold av den almindelige bemyn-

digelse i nevnte anmerkning. Komiteen vil derfor tilrå at Stortinget uttaler at det intet har å innvende mot at tollen på wolframtråd til bruk ved fabrikasjonen av glødelamper blir nedsatt ved kgl. resolusjon. Den utgjør for tiden 27 pct. inklusive tilleggene.

Radiopeileapparater og radiotelefonianlegg til fiske- og fangstflåten.

L.nr. 161—163. (Prp. s. 28.)

Alesunds Rederiforening, Alesunds Skipperforening og stortingsmennene T. Anderssen-Rysst og Knut Strand har søkt om at det bl. a. blir gjennomført tollfrihet for radiotelefonianlegg til fiske- og fangstflåten.

Samtidig søker de samme forslagsstillere også om at det må bli gjennomført tollfrihet for radiopeileapparater.

Overfor departementet er det likeledes reist spørsmål om tollfrihet for radiotelefonianlegg til bruk ombord i losskøiter.

Departementet bemerker bl. a. at betydningen av å få innført radiopeileapparater og radiotelefonistasjoner på selfangere og fiskefartøier som driver fangst i fjernere farvann er så stor at det er berettiget å se bort fra de eventuelle ulemper som måtte oppstå for norske fabrikanter hvis tollfrihet blir innrømmet.

Derimot finner departementet ikke at det er tilstrekkelig grunn til å utstrekke tollfriheten også til apparater og anlegg som innmonteres på losskøiter, fiskebåter og andre fartøier i almindelig innenriksfart.

Departementet vil derfor — hvis Stortinget ikke har noe å innvende — søke utvirket kgl. resolusjon, hvorved departementet får bemyndigelse til å samtykke i tollfri utlevering eller tilbakebetaling av toll av radiopeileapparater og radiotelefonianlegg (med tilhørende driftsutstyr) og viktigere deler til slike apparater og anlegg, når gjenstandene er bestemt til bruk ombord i selfangere og fiskefartøier som fanger i fjernere farvann. Departementet forutsetter da at tollfriheten (tollrefusjonen) også skal utstrekkes til norske fabrikanter for såvidt angår innførte deler som innmonteres i apparater (anlegg) levert til bruk som nevnt.

Komiteen er enig med departementet.

Fystikker av annet materiale enn voks, stearin eller lign.

L.nr. 228—229. (Prp. s. 31.)

Bryn-Halden & Nitedals Tændstikfabrik A/S har søkt om forhøielse av tollen for fyrstikker av annet materiale

enn voks, stearin eller lignende fra kr. 0,15 til kr. 0,45 pr. kg.

Departementet bemerker at det ikke foreligger noen tilgjengelig offentlig statistikk over den samlede innenlandske produksjon av fyrstikker. Etter foreliggende oppgaver går departementet imidlertid ut fra at den innenlandske produksjon dekker den alt vesentlige del av forbruket. Importen av fyrstikker i 1938 har også vist en betydelig nedgang sammenlignet med foregående år. Da det dessuten gjelder en viktig forbruksartikkel, finner departementet ikke å burde anbefale noen tollforhøielse.

Komiteen slutter sig til departementet, men vil henstille til overveielse om ikke en forhøielse av tollen på mappefyrstikker (bookmatches) skulde være begrunnet.

Diverse glassvarer samt trådglass.

L.nr. 247, 251—253. (Prp. s. 34.)

A/S Christiania Glasmagasin, Oslo, har søkt om forhøielse av tollen for tariffens poster «Glass etc., 10, 11, a og b» samt for trådglass hørende under tariffposten «Glass etc., 5».

En lignende søknad fra firmaet blev behandlet av Stortinget ifjor og førte da med sig at grunnsatsene for postene «Glass etc., 11, a og b» blev forhøiet med henholdsvis kr. 0,05 og kr. 0,10 pr. kg.

Departementet finner ikke tilstrekkelig grunn til å bringe i forslag ytterligere forhøielser for de almindelige forbruksartikler som hører under de nevnte tariffposter, likesom det heller ikke kan anbefale noen økning av tollen for trådglass eller for de varer som hører under posten «Glass etc. 10».

Komiteen, som slutter sig til departementet, er bekjent med at spørsmålet om tarifferingen av trådglass blir behandlet under den tekniske revisjon av tolltariffen som nu pågår.

Endiver (sikori).

L.nr. 268.

I skrivelse til komiteen av 9 mai 1939 uttaler Tolldepartementet:

«I skrivelse av 15 august 1938 meddelte Utenriksdepartementet at den herværende belgiske chargé d'affaires under et besøk i nevnte departement den 2 s. m. hadde reist spørsmålet om toll-lettelser for endiver (sikori), idet han fremhevet at den toll som svares ved innførsel av nevnte vare, kr. 0,36 pr. kg inklusive tilleggene, virker så godt som prohibitivt, fordi endiver ikke nyter godt av den tollfrihet som i henhold til an-

merkningen under tariffens post «Grønnsaker 1. f.» gjelder bl. a. for salat i tiden 1 desember til 31 mars.

Den belgiske regjering ville derfor sette stor pris på om endiver kunne bli likestillet med de øvrige salatsorter, således at også denne vare kunne nyte tollfrihet i det nevnte tidsrom. En innrømmelse på dette punkt måtte etter charge d'affaires mening kunne betraktes som en liten kompensasjon for de tollforhøyelser som var satt i kraft fra 1 juli 1938 og som rammet innførselen av belgiske varer til Norge på en meget følelig måte.

Foranlediget ved nevnte henvendelse fant Utenriksdepartementet av hensyn til den store betydning av våre eksportinteresser i Belgia å burde henstille at den belgiske regjeringens ønske ble imøtekommet. En imøtekommende holdning i denne sak ville — uttaler Utenriksdepartementet — utvilsomt bli tillagt vekt under de forhandlinger som det da var meningen å oppta med de belgiske myndigheter vedrørende den norske papireksport til Belgia.

Som det vil framgå av den vedlagte skriftveksel, har den belgiske henstilling senere vært gjenstand for drøftelse mellom Landbruksdepartementet, Utenriksdepartementet og dette departement, idet spørsmålet om en eventuell norsk tariffendring for endiver i samsvar med det belgiske ønskemål er sett i forbindelse med de påtenkte belgiske tariffendringer for papir og papp. Under disse drøftelser erklærte Landbruksdepartementet i forannevnte skrivelse av 11 oktober 1938 at det av hensyn til vårt handelspolitiske forhold til Belgia om nødvendig finner å kunne gå med på at den belgiske henstilling imøtekommes. Dette departement uttalte for sitt vedkommende i forannevnte skrivelse av 4 april 1939 til Utenriksdepartementet at det ikke ville motsette seg at det under de forestående forhandlinger med Belgia om toll på papir og papp blir gitt tilsagn om at den norske regjering er villig til å foreslå for Stortinget at endiviesalat blir innrømmet samme tollbehandling som alminnelig salat, såfremt det fra belgisk side tas tilstrekkelig hensyn til de norske forestillinger i anledning av de påtenkte belgiske tolløkninger for ovennevnte varesorter.

Endiviesalat (cikorisalat) hører i likhet med alminnelig salat under tolltariffens post «Grønnsaker 1. f.» med en grunntoll av kr. 0,20 pr. kg + de gjeldende tillegg, ialt kr. 0,36 pr. kg.

Nevnte tariffpost med tilhørende anmerking lyder så:

«Grønnsaker:

1. friske med nærmeste innpakning:

- _____
- _____
- f. andre, hvorunder purre, 1 kg. kr. 0,20.
Anm. Blomkål inngår tollfritt i tiden fra 1 januar til 31 mai, agurker, salat og reddiker i tiden fra 1 desember til 31 mars.»

Da endiviesalat i botanisk henseende ikke kan stilles i klasse med alminnelig salat, vil det trenges en tariffendring for at førstnevnte vare skal kunne inngå tollfritt i omhandlede tidsrom (1 desember—31 mars).

Såvidt Hagebrukskonsulenten har kunnet bringe i erfaring, innskrenker dyrkningen av sikori (endiver) her i landet seg til noen spredte forsøk uten større økonomisk betydning.

Noen statistikk over innførselen av disse grønnsaker foreligger ikke. Man går imidlertid ut fra at innførselen er ubetydelig.

Hva forhandlingene med Belgia om papir- og papptollen angår, så er disse ennå ikke avsluttet; men etter hva Utenriksdepartementet underhånden har opplyst, er det utsikt til at de vil gå i orden.

Idet en viser til de medfølgende dokumenter og det som er anført foran, skal en tillate seg å anmode den ærede komité om å ta omhandlede tollspørsmål opp til behandling i forbindelse med innstillingen om tollavgifter fra 1 juli 1939, og i tilfelle foreslå for Stortinget å gjøre slikt vedtak:

Kongen bemyndiges til, — under forutsetning av at spørsmålet om tolløkninger for papir og papp i Belgia blir løst på en for Norge tilfredsstillende måte, — å treffe bestemmelse om at anmerkningen under tolltariffens post «Grønnsaker 1. f.» skal lyde således:

Blomkål inngår tollfritt i tiden fra 1 januar til 31 mai, agurker, salat, sikori-salat (også endiver) og reddiker i tiden fra 1 desember til 31 mars.»

Komiteen viser til det av departementet anførte og tar opp forslag i samsvar dermed.

Dekorert porselen.

L.nr. 347—348. (Prp. s. 35.)

Porsgrunds Porselænsfabrik, Porsgrunn, har søkt om at toll på dekorert porselen må bli forhøiet fra kr. 0,55 til kr. 0,70 pr. kg. som foreslått i innstillingen fra komiteen til teknisk revisjon av tolltariffen. Fabrikkens søknad er referert i proposisjonen side 35—36.

Departementet opplyser at det er riktig at komiteen til teknisk revisjon av tolltariffen har foreslått opdeling av posten «Porselen b» slik at kvit og ensfarget vare opføres med den nåværende toll kr. 0,55 pr. kg. og annen med en toll av kr. 0,70 pr. kg.

Departementet er enig i at posten bør opdeles slik som av komiteen foreslått, og foreslår følgende tariffendring:

Jord og ler samt arbeider derav:

B. arbeider av jord og ler m. v.:

10. porselen eller biskuit, ikke annensteds nevnt:

b. 1. hvit eller ensfarvet, 1 kg kr. 0,55.

2. to- eller flerfarvet, forgylt, forsølv eller dekorert med farve, 1 kg kr. 0,70.

Med skrivelse til finans- og tollkomiteen av 2 juni d. å. har departementet imidlertid sendt over gjenpart av skrivelse av 20 mai d. å. fra Utenriksdepartementet, hvori dette departement — foranlediget ved de norsk-tyske forhandlinger om istandbringelse av en ordning av handelssamkvemmet mellom Norge og Sudetområdet og Bøhmen og Mähren — henstiller at forslaget om den heromhandlede tollforhøielse må bli trukket tilbake av hensyn til vårt handelspolitiske forhold til Tyskland i almindelighet.

Finans- og Tolldepartementet meddeler i sin nevnte skrivelse til komiteen at departementet etter drøftelse av saken i regjeringsskonferanse finner å burde holde fast ved det i proposisjonen inntatte standpunkt. Departementet vil imidlertid anse det hensiktsmessig om tollforhøielsen i tilfelle først blir satt i kraft fra den tid Kongen bestemmer og henstiller at Stortingets vedtak må bli formet i samsvar hermed.

Komiteen slutter sig til Tolldepartementet og tilrår at den heromhandlede tollforhøielse føres op under vedtakets hovedavsnitt B.

Kasein (ostestoff).

L.nr. 363. (Prp. s. 36.)

Norske Melkeproducenters Landsforbund har søkt om at syrekasein må bli belagt med en toll av minst kr. 0,50 pr. kg., idet det ellers vil være umulig for den norske kasein å konkurrere med den utenlandske.

Departementet bemerker bl. a. at prisene på såvel importert som eksportert kasein i 1938 er gått betraktelig ned, samt at eksporten i samme år likeens er gått ned, mens importen har øket noe i forhold til 1937. Det fremgår videre av opgaver, som er inntatt i proposisjonen, at kaseinfabrikasjonen har vært en utpreget eksportindustri.

Departementet anfører videre:

«Når nå eksportmulighetene i noen grad svikter, synes det rimelig å etablere noen tollbeskyttelse for kasein i betraktning av de store kvanta skummet melk der kan skaffes avsetning for i kaseinindustrien. Da kaseinen har anvendelse som råstoff eller hjelpestoff i viktige industrigrøner, bør der dog også tas hensyn hertil ved fastsettelsen av toll.

Departementet er for sitt vedkommende blitt stående ved, at toll bør føres opp med noe lavere sats enn for lim og antar, at varen forsøksvis bør belegges med en grunntoll av kr. 0,08 pr. kg, hvorved den effektive toll innbefattet tolltilleggene vil bli 14,4 øre pr. kg.

I henhold til det anførte foreslår departementet posten ført opp slik:

«Kasein (ostestoff), 1 kg. kr. 0,08.»

Det forutsettes, at der på ansøking bør ydes tollgodtgjørelse for importert kasein, som er anvendt til fremstilling av eksportvarer, jfr. tolltariffens innledende bestemmelser § 14.»

Komiteen er enig med departementet i at kasein forsøksvis belegges med en grunntoll av kr. 0,08 pr. kg.

Slips, særlig slips av kunstsilke.

L.nr. 372—375. (Prp. s. 38.)

Confektionsfabrikanternes Landsforbund har søkt om forhøielse av toll på slips. I søknaden, som er inntatt i proposisjonen side 38—39, anføres bl. a.:

«Ved siste forhøielse av tollsatsen på tekstilvarer av kunstsilke blev det forsømt samtidig å forhøie satsene på den ferdige vare av kunstsilke. Dette forhold må nødvendigvis rettes, da ellers de utenlandske importører av ferdige slips likefrem får en premie ved import av sine slips til Norge, fordi den norske konfeksjonsindustri faktisk har høiere toll på de stoffer, som den bruker.

Men dessuten tillater vi oss også å søke om tollforhøielse på andre grupper av slips, fordi høiere beskyttelse her er absolutt nødvendig.»

Videre har Arthur Hurum & Co. A/S, Oslo, søkt om at toll på ferdige slips av kunstsilke må bli forhøiet fra kr. 6,00 til kr. 9,00 pr. kg.

Departementet bemerker at de nåværende tollsatter på slips blev vedtatt ved tariffrevisjonen i 1927. Søm- og pyntetilleggene for annen konfeksjon har vært forhøiet 3 ganger siden 1927. Likeledes blev det i 1938 vedtatt å forhøie toll fra kr. 3,50 til kr. 5,00 pr. kg. på kunstsilkestoff («Silke 5. b. 3.») som brukes i forholdsvis store mengder av slipsfabrikkene.

Departementet anfører videre:

«Under hensyntagen til at den norske slipsindustri ikke ble tilgodesett ved den tollforhøielse som fant sted i fjor for kunstsilkestoff og for konfeksjonstilleggene, kunne det synes rimelig nå å gå med på en forhøielse av toll på slips. Departementet har også vært inne på tanken å foreslå en slik forhøielse, som vel i tilfelle ikke bare burde omfatte slips av kunstsilke, men også andre slags slips, da det innbyrdes forhold mellom tollsatsene på de forskjellige varer under slipsgruppen ellers vilde bli forrykket. Av handelspolitiske grunner har departementet imidlertid etter nærmere overveielse ikke for tiden funnet å burde legge fram forslag om noen slik tollforhøielse.»

Komiteen har — under adskillig tvil på grunn av de handelspolitiske vanskeligheter — funnet å burde foreslå at toll på slips av kunstsilke forhøies fra kr. 6,00

til kr. 7,50 pr. kg. Komiteen har under sine overveielser lagt vesentlig vekt på at den norske slipsindustri ikke blev tilgodesett ved den tollforhøielse som fant sted ifjor for kunstsilkestoff og ved konfeksjonstilleggene. Tollforhøielsen antas å burde tre i kraft først fra den tid Kongen bestemmer.

For øvrig slutter komiteen sig til departementet.

Fiskekroker, fluekroker (derunder fjær til bruk ved fremstillingen), senekroker, knappenaaler, sikkerhetsnaaler, hårspenner, tegnestifter og binders (papirklemmer).

L.nr. 498—500, 511, 540, 561. (Prp. s. 42 ff.)

O. Mustad & Søn, Oslo, har søkt om tollbeskyttelse for almindelige fiskekroker samt om forhøielse av tollen på fluekroker, senekroker, knappenåler, sikkerhetsnaaler, hårspenner, tegnestifter og binders (papirklemmer). Videre har firmaet søkt om at tollen på innført fjær som det bruker til fabrikasjon av fluekroker må bli ophevet.

ad Fiskekroker.

Firmaet fremhever at arbeidslønningene ved dets fiskekrokkfabrikk er topplønninger samtidig som firmaet — i motsetning til hvad gjelder i øvrige land i verden — ikke har tollbeskyttelse for fiskekroker. Stillingen ved fiskekrokkfabrikken er derfor ytterst vanskelig. Firmaet henstiller inntrengende at fiskekroker må bli tollbeskyttet med en grunntoll av kr. 0,85 pr. kg.

Departementet peker på at innførselen av almindelige fiskekroker og angler fra 1932 er gått meget sterkt tilbake og i de siste 3 år har den vært helt ubetydelig. Under disse omstendigheter og i betraktning av at fiskekroker er et nødvendig hjelpemiddel i fiskerinæringen, finner departementet ikke å burde foreslå at almindelige angler og fiskekroker (l.nr. 498) belegges med toll.

Komiteen slutter sig til departementet.

ad Fluekroker (derunder fjær) og senekroker.

For fiskefluer søker firmaet om en grunntoll av kr. 250,00 pr. kg. og begrunner dette med at den nåværende toll som inklusive tilleggene utgjør kr. 54,00 pr. kg., er så godt som intet.

For senekroker søker firmaet om en grunntollsats av kr. 50,00 pr. kg.

For innført fjær til fiskefluefabrikasjonen betales for tiden kr. 25,00 pr. kg. i toll. Firmaet finner denne toll meningsløs og mener at den bør opheves.

Departementet bemerker bl. a. at innførselen av fluekroker er øket adskillig i de siste år og at det samme må forutsettes å være tilfellet for senekroker som er opført sammen med en del andre lignende artikler (kroker med kunstig agn og sluk etc.). Da tollen i forhold til de av firmaet opgitte produksjonsomkostninger synes å være noe lav, og da disse artikler må antas å tåle en forholdsvis høi tollbeskatning, foreslår departementet at grunntollen for fluekroker forhøies til kr. 50,00 pr. kg. og grunntollen for senekroker og de øvrige varer som hører under l.nr. 500 til kr. 6,00 pr. kg.

Departementet kan derimot ikke anbefale tollfrihet for fjær som brukes til fabrikasjon av fiskefluer.

Komiteen er enig med departementet.

ad Knappenåler, sikkerhetsnaaler, hårspenner, tegnestifter og binders.

Firmaet søker om følgende grunntollsats: for knappenåler kr. 1,60, for sikkerhetsnaaler og hårspenner kr. 2,50, for tegnestifter og binders kr. 0,60 pr. kg.

Det er opplyst at råstoffene for disse varer er steget meget sterkt, likesom produksjonsutgiftene i de siste år er øket med ca. 30 pct. Firmaet opplyser at det er utsatt for sterk utenlandsk konkurranse og at det er en absolutt nødvendighet å få tollen forhøiet.

Departementet finner ikke å burde anbefale noen tollforhøielse.

Komiteen slutter sig til departementet.

Fjærer til sykler.

L.nr. 532—533, jfr. 921. (Prp. s. 45.)

Ved en endring i 1935 i posten «Deler til velosipeder, b. 2» og i anmerkningen under tariffens artikkel «Metaller II. C. 3. b. 2» er det opstått en uoverensstemmelse, som har voldt tvil angående tollbehandlingen av fjærer til velosipeder, som ikke er salffjærer, se proposisjonen side 45.

For å fjerne denne uoverensstemmelse foreslår departementet følgende redaksjon av den nevnte anmerkning:

«Særskilt innførte fjærer, der utgjør deler til annensteds nevnte varer, fortolles, med undtagelse av fjærer til sykler, som fjærer.»

Komiteen er enig.

Radiatorer.

L.nr. 550. (Prp. s. 50.)

A/S Norske Radiatorfabrikkers Salgscentral, Oslo, har søkt om forhøielse av tollen på radiatorer. I søknaden er

bl. a. anført, at den någjeldende toll danner utilstrekkelig beskyttelse mot radiatorinnførselen fra utlandet — særlig dumpingsalg fra Danmark. De norske produsenter er avskåret fra å nyttiggjøre sig de høiere priser i Danmark på grunn av de danske valutarestriksjoner og inngåtte prisavtaler mellom de danske forhandlere av radiatorer og de innenlandske radiatorfabrikker. Søkerfirmaet har gjennom Utenriksdepartementet og Nabolandsnevnden forsøkt å bringe den danske dumpingkonkurransen til ophør, men uten resultat. De danske priser på hjemmemarkedet er for tiden ca. 28 pct. høiere enn de priser hvortil varene falbys her i landet.

Departementet bemerker at den gjeldende grunntoll for radiatorer («Metaller II. C. 13. b») er kr. 0,05 pr. kg. Departementet finner etter de foreliggende opplysninger at den nåværende tollbeskyttelse synes å være tilstrekkelig og finner derfor ikke å burde anbefale tollforhøielse.

Komiteen finner å burde foreslå at grunntollen for radiatorer forhøies til kr. 0,10 pr. kg. Tollforandringen antas å burde tre i kraft først fra den tid Kongen bestemmer.

Ventilatorer.

L.nr. 549. (Prp. s. 52.)

Skabo Jernbanevognfabrik A/S, Skøyen, har søkt om endret tariffingsmåte for ventilatorer ved at varen føres over fra «Metaller II. C. 13.» til «Maskiner c.» med en toll av 10 pct. av verdien.

Departementet finner ikke å kunne anbefale noen slik tariffendring.

Komiteen vil være opmerksom på denne sak ved behandlingen av den tekniske revisjon av tolltariffen.

Rørskøiter.

L.nr. 567. (Prp. s. 53.)

Christiania Stål- & Jernvarefabrikk A/S, Moss, har søkt om at tollen på rørskøiter samt eventuelt også forniklede og fortinnede skøiter ellers, må bli forhøiet til kr. 1,25 pr. kg.

Departementet peker på at den gjeldende tollbeskyttelse (kr. 0,35 + tilleggene, i alt kr. 0,63 pr. kg.) motsvarer ca. 9 pct. av produksjonsverdien ifølge firmaets oppgaver. Videre fremheves at innførselen av skøiter i 1938 viser stor nedgang fra året før. Departementet finner ikke for tiden å burde anbefale noen forhøielse av tollen på de omhandlede skøiter.

Komiteen finner en viss forhøielse av tollen på rørskøiter begrunnet og antar at en grunntollsats av kr. 0,60 pr. kg. vil være høvelig. I henhold hertil foreslås l.nr. 567 gitt sådan ordlyd:

L.nr. 567.

22. korketrekere, sakser (polerte), låser, nøkler, lysesakser, skøiter, stempler og stempelpresser, kårder, sabler og floretter med eller uten skjede samt klinger til deslike våpen
- a. skøiter, 1 kg. kr. 0,60.
 - b. ellers, 1 kg. kr. 0,35.

Tollforandringen antas å burde tre i kraft først fra den tid Kongen bestemmer.

Uferdige, støpte jerndeler til kaffekverner.

L.nr. 568. (Prp. s. 54.)

Småindustrikontoret, Alesund, har søkt om nedsettelse av toll for støpte jerndeler til kaffekverner.

Departementet bemerker at de omhandlede deler antas å høre inn under «Metaller, II. C. 23», hvorav grunntollen er kr. 0,25 pr. kg.

Departementet anbefaler at søknaden imøtekomes således at det åpnes adgang til nedsettelse av toll. Departementet bringer derfor i forslag at det til tariffens post «Metaller, II. C. 23» blir knyttet sådan anmerking:

«Tolldepartementet kan tillate, at støpte, uferdige deler til kaffekverner går inn mot en lavere toll enn den her bestemte.»

Komiteen tiltrer departementets forslag.

Vekter og deler derav.

Jfr. l.nr. 572, 574. (Prp. s. 55.)

A/S Joh. Olsen Pengeskafabrik og Den Norske Vektfabrik, Oslo, har søkt om endret tariffingsmåte for prisutregnende butikkvekter og deler for disse. Det foreslås inntatt i tolltariffen en spesiell bestemmelse for omhandlede varer. Søkerne foreslår stykketoll i stedet for vektetoll og som høvelig sats nevnes kr. 70 til kr. 100 pr. stk.

A/S Viig & Vraalsen & A. P. Foss, Oslo, har søkt om forhøielse av toll på prisutregnende pendelvekter og forarbeidede deler for disse. Firmaet ønsker prinsipalt en verditoll på minst 33 $\frac{1}{3}$ pct., svarende for de fleste vektors vedkommende til en stykketoll på ca. kr. 70.

Departementet bemerker at vekter ikke er særskilt nevnt i tolltariffen og derfor

fortolles som materialet i arbeide. Vekter av jern blir — eftersom de er forsynt med overdrag eller ikke — fortollet som «Metaller II. C. 24. c. 2. eller e.», hvorav tollen er henholdsvis kr. 0,35 og kr. 0,15 pr. kg. + de gjeldende tillegg.

Komiteen til teknisk revisjon av tolltariffen har i sin innstilling uttalt at vekter — for å avskjære tvil om deres fortolling — bør nevnes særskilt i tariffen og har henvist dem til fortolling som materialet i arbeide. Det er imidlertid komiteens forutsetning, at denne fortollingsmåte av praktiske hensyn og fordi det her dreier sig om varer av høist vekslende verdi, erstattes av en verditoll avpasset under hensyntagen til den nåværende tollbeskyttelse.

Både importen og den innenlandske produksjon har øket betraktelig i de senere år.

Departementet er enig med den tekniske revisjonskomite i at vekter bør føres op som særskilt post i tariffen og at de bør belegges med verditoll. Butikkvekter som i almindelig sprogbruk kalles vektredskaper kan antagelig for så vidt tollbeskatningen angår, stilles i klasse med andre redskaper, mens de finere analysevekter nærmest kan sammenlignes med instrumenter, og de forholdsvis store automatiske kornvekter o. lign. med maskiner. Da tollene både for «Metaller II. A. 11», «Instrumenter II. a. 3» og «Maskiner c.» er 10 pct. av verdien, antar en at også grunntollen for vekter kan settes til 10 pct., hvorefter den effektive toll medregnet tilleggene vil utgjøre 18 pct. av verdien. Da vekter ikke så sjelden innføres i umontert stand, bør vedkommende tariffpost også omfatte deler til vekter.

Departementet foreslår at vekter opføres i tariffen mellom postene «Vannglass» og «Vehosipeder» og med følgende redaksjon:

Vekter og deler derav, ikke annesteds nevnt, a. v. 10 pct.

Komiteen er enig.

Automater.

L.nr. 572, 574. (Prp. s. 57.)

Den Norske Automatfabrikk A/S, Oslo, har søkt om at det må bli fastsatt en toll av 25 pct. av verdien for alle automater som er forsynt med myntinnkast.

Departementet henviser til at en lignende søknad fra firmaet blev behandlet så sent som i 1937 med negativt resultat og at det ikke kan sies å være kommet fram noe vesentlig nytt i saken, hvorfor tollforhøielse ikke anbefales.

Komiteen kan slutte sig til departementet, men vil henstille til overveielse om

ikke noen forhøielse av tollene vil være berettiget.

Kreppet silkepapir.

L.nr. 637—638. (Prp. s. 68.)

De Norske Papirfabrikanters Forening har andratt om endret tariffing av såkalt «blomsterkrepp».

Departementet bemerker at omhandlede vare hører under «Papir 14. b.», hvorav tollene er kr. 0,08 pr. kg. + de gjeldende tillegg. Departementet finner at den nåværende toll er forholdsvis lav og at det bør bli spørsmål om en mindre tollforhøielse. Denne foreslås gjennomført ved at krepp-papir føres op under «Papir 1», hvorav tollene er kr. 0,13 pr. kg. + tilleggene, i alt kr. 0,234 pr. kg., motsvarende ca. 16 pct. av produksjonskostningene for varen.

I henhold hertil foreslår departementet følgende tariffendring:

Papir og papp m. v.:

1. skrivepapir (også overstrøket med lim), mangfoldiggjørelsespapir, tegnepapir, trekkpapir, filtrerpapir og kreppet silkepapir, samt lyskopipapir:
 - a. som nå.
 - b. som nå.
- Anm. som nå.

Komiteen slutter sig til departementet.

Gummiert papir.

L.nr. 663. (Prp. s. 71.)

Rasch & Co. A/S og A/S Norsk Papirbaandfabrik, Oslo, har søkt om forhøielse av tollene på gummiert papir.

Departementet opplyser at komiteen til teknisk revisjon av tolltariffen i sin innstilling har foreslått at papir i ruller av 15 cm. bredde og derunder bør tollbehandles efter papirets art med et tillegg av kr. 0,05 pr. kg. med nærmeste innpakning. Hvis dette forslag vedtas, vil det bety adskillig bedre tollbeskyttelse for papir i ruller. Under disse omstendigheter finner departementet ikke nå å burde ta op forslag om endret tariffing for gummiert papir i ruller og heller ikke om tollforhøielse på annet gummiert papir.

Komiteen slutter sig som saken står til departementet.

Kardustøi og kardusbånd av natursilke (avfallssilke).

L.nr. 733—734, jfr. 93. (Prp. s. 76.)

Raufoss Ammunisjonsfabriker har søkt om tollfrihet for kardustøi av natursilke (avfallssilke) samt for kardusbånd,

der er oplyst å være forarbeidet av lignende materiale som kardustøiet.

Forsvarsdepartementet har anbefalt tollfrihet eller subsidiært nedsettelse av tollen for kardustøi som føres inn av Raufoss Ammunisjonsfabrikker til bruk ved fremstilling av ammunisjon.

Departementet opplyser at kardustøi av silke til bruk ved fremstilling av ammunisjon har vært ført under tariffens siste l.nr. når varene ikke har vært ansett egnet til fremstilling av kledningsstykker o. l., i hvilket tilfelle de er ført under «Silke, 5. a. 1». Kardusbånd av samme stoff er derimot — da spørsmålet i 1937 blev forelagt departementet — ført under «Bånd etc., a. 1».

Efter departementets opfatning bør denne tariffing opprettholdes for kardusbåndenes vedkommende likesom kardustøiet rettest bør føres under «Silke, 5. a. 1». Imidlertid finnes såvel tøiet som båndene å kunne gå inn mot en toll av 15 pct. av verdien + de gjeldende tillegg, når de bare skal brukes til fremstilling av ammunisjon og ikke er egnet til bruk ved tilvirkning av kledningsstykker o. l. Departementet anbefaler derfor at tariffposten «Bånd etc.» blir tilføiet sådan ny anmerkning 4:

«Tolldepartementet kan samtykke i, at kardusbånd av natursilke til bruk ved fremstilling av ammunisjon går inn mot 15 pct. av verdien», samt at der under tariffens gruppe «Silke 5» som anm. 3 blir ført op følgende bestemmelse:

«Tolldepartementet kan samtykke i, at kardustøi til bruk ved fremstilling av ammunisjon går inn mot 15 pct. av verdien.»

Komiteen er enig med departementet.

Såfremt der ikke av Stortinget treffes annen bestemmelse vil departementet anse sig bemyndiget til å samtykke i, at to partier kardusbånd og kardustøi, som ifølge innsendte tollkvitteringer er fortollet under K nr. 6 600 den 9 februar 1938 ved Oslo Sjøtollsted og under K nr. 22 134 den 27 mai s. å. ved Oslo Jernbanetollsted, går inn mot en toll av 15 pct. av verdien + de gjeldende tillegg på betingelse av, at der av Raufoss Ammunisjonsfabrikker gis skriftlig erklæring på tro og love om at varene utelukkende er eller vil bli anvendt til fremstilling av ammunisjon i bedriften.

Komiteen har intet å bemerke.

Strømper helt eller delvis av natursilke.

L.nr. 733—734. (Prp. s. 77.)

A. S. Stephansen A/S, Espeland pr. Bergen, har søkt om forhøielse av tollen for strømper helt eller delvis av natursilke. Firmaet foreslår forhøielse av tollen for strømper og sokker, som går inn under tariffposten «Silke, 5. a. 2», fra kr. 7,00 til kr. 10,00 pr. kg., og for strømper og sokker hørende under «Silke, 5. a. 1» fra kr. 10,00 til kr. 15,00 pr. kg. Sistnevnte tariffpost foreslås dessuten tilknyttet bestemmelse om, at strømper og sokker av silke med inntil 40 pct. annet spinnestoff går inn under posten.

Departementet bemerker at spørsmålet om forhøielse av tollen for strømper blev behandlet av Stortinget i 1936, 1937 og 1938 med det resultat at tollen for kunstsilkestrømper («Silke, 5. b. 1») i 1938 blev forhøiet fra kr. 5,00 til kr. 6,00 pr. kg. likesom tollen for bomullstrikotasje, hvorunder strømper, blev forhøiet — for «Bomull etc., 11. b» fra kr. 1,25 til kr. 1,40 pr. kg. og for «Bomull etc., 11. c» fra kr. 3,00 til kr. 3,20 pr. kg.

Efter innhentet uttalelse fra Utenriksdepartementet vil Frankrike ikke i henhold til kontingenteringsavtalen med dette land reise noen innvending mot at natursilkestrømper utskilles fra nåværende tolltariffnummer 733 og opføres som særskilt post i tolltariffen, eventuelt med en høiere toll.

Da traktatmessige hensyn ikke antas å være til hinder for en forhøielse av tollen for strømper hørende under posten «Silke, 5. a. 1», antar departementet, at den inntil 1933 gjeldende sats av kr. 14,00 pr. kg. på ny bør settes i kraft, idet en slik tollforhøielse må ansees ønskelig også av hensyn til den innenlandske strømpefabrikasjon. For strømper hørende under tariffposten «Silke, 5. a. 2» antas tollen samtidig å burde forhøies med 20 pct. — fra kr. 7,00 til kr. 8,40 — idet tollen for kunstsilkestrømper ifjor blev forhøiet med samme procentsats.

Departementet finner derimot ikke tilstrekkelig grunn til spesielt for strømpers vedkommende å foreslå noen endring i den gjeldende bestemmelse under «Silke 5. a. 1» etter hvilken varer med inntil 20 pct. annet spinnestoff enn silke føres under posten.

Departementet foreslår derfor at tariffens artikkel «Silke, 5. a» gis sådan endret redaksjon:

5. vevde varer ellers, trikot- og nettstoff, trikot- og nettvarer, også med søm eller utstyr:

a. av natursilke:

1. varer av silke alene, eller av silke sammen med metalltråd eller med garn overspunnet med metalltråd eller silke, eller av de nevnte varer i forbindelse med inntil 20 pct. annet spinnestoff, samt fløiel og plysj, hvis rettside helt består av silke:

a. strømper, 1 kg. kr. 14,00.
b. annet, 1 kg. kr. 10,00.

2. andre varer:

a. strømper, 1 kg. kr. 8,40.
b. annet, 1 kg. kr. 7,00.

Komiteen slutter sig til departementets forslag.

Klær av skinn eller lær uten hårbedekning.

Skinn B. III. 5. (Prp. s. 80.)

W. C. Møller, Drammen, har søkt om forhøielse av tollen på klær av lær og skinn.

Departementet bemerker at slike klær uten hårbedekning i henhold til bestemmelsen under «Skinn B. III. 5» erlegger toll som skinnene eller hudene de består av med 50 pct. forhøielse. Da slike klær i almindelighet er laget av skinn som hører under tariffens poster «Skinn B. II. b. 3. a. og b» blir tollene med nevnte 50 pct. forhøielse og inklusive de gjeldende tillegg ialt kr. 3,38 og kr. 4,05 pr. kg. Departementet antar at en noe bedre tollbeskyttelse enn nå er begrunnet og foreslår at slike klær føres op som egen post i tolltariffen. Som høvelig tollsats antyder departementet kr. 3,00 pr. kg., inklusive tilleggene kr. 5,40 pr. kg.

Departementet foreslår i henhold hertil følgende tariffendring:

Skinn og huder:

B. Uten hårbedekning:

III. i arbeide:

— — — — —
4. klær, 1 kg. kr. 3,00.
5. som det nåværende 4.
6. » » » 5.

Komiteen er enig med departementet.

Finske komager.

L.nr. 763—765.

Stortingsmann A. K. Mikkola har til departementet sendt inn en forestilling av 18 mars 1939, hvori henstilles at tollene på finske komager som føres inn til grensetraktene i Øst-Finnmark må bli opphevet eller betydelig nedsatt.

I henstillingen fremholdes at det er efterat den «lille grensehandel» er blitt innskrenket

til å gjelde kun for den del av Finnmarks befolkning som bor så å si på grensen, at spørsmålet om tollfri innførsel av finske komager har reist sig, da alle som ikke går inn under betegnelsen «grenseboere» nå må betale en høi toll for alt som innføres fra Finland. Komager er en nødvendighetsartikkel for en del av den fattigste del av befolkningen. De brukes vesentlig om vinteren av skogsfolk og hestekjørerere og om sommeren av folk som i sin næring må gjøre lange marsjer i fjellet. Det gjøres videre oppmerksom på at finske komager ikke må forveksles med de komager som i almindelighet forarbeides og benyttes av den samiske befolkning.

Saken har av departementet vært forelagt for Norges Håndverkerforbund, Norges Industriforbund og Norges Handelsstands Forbund, som har gitt svar i skrivelser av henholdsvis 5, 13 og 9 mai 1939, som med vedlegg følger som utrykte bilag.

Departementet har i skrivelse til finans- og tollkomiteen av 23 mai 1939 uttalt:

«Norges Håndverkerforbund har referert en uttalelse fra Kirkenes Håndverkerforening sålydende:

«Da finske komager vesentlig benyttes i «grensedistrikter og folket der på få unntagelser nær kan få disse tollfritt innkjøpt, «kan vi ikke finne det nødvendig å nedsette «tollen for disse varer.»

Forbundet anfører, at det også fra annet hold har fått opplyst at det naturlige behov for disse komager blir dekket ved tollfri innkjøp, og at det ikke synes å være tilstrekkelig grunn til å gjøre noen forandring i den nåværende tollsats for komager.

Norges Industriforbund har, uten selv å ta standpunkt til saken, oversendt en like ens medfølgende gjenpart av skrivelse av 11 mai d. å. fra Norske Skofabrikkers Landssammenslutning. Landssammenslutningen bringer i erindring, at der nylig har funnet sted en revisjon av bestemmelsene om grensehandelen mellom Norge og nabolandene og antar at en nedsettelse av tollene for komager som foreslått vil virke i motsatt retning av den tendens som lå til grunn for endringene i bestemmelsene om grensehandelen. Videre bemerker Landssammenslutningen, at komager lages i Finnmark og Troms, formodentlig mest som husflid, og at produsentene sannsynligvis trenger vanlig tollbeskyttelse.

Norges Handelsstands Forbund har — like ens uten selv ta standpunkt til saken — oversendt de medfølgende gjenparter av følgende dokumenter:

1. Telegram av 11 april d. å. fra Hammerfest Handelsstands forening.
2. Skrivelse av 11 april d. å. fra Vestfinnmarkens Handelsforening.
3. Skrivelse av 12 april d. å. fra Vadsø og Omegns Handelsstandsforening.

4. Skrivelse av 20 april d. å. fra Kirkenes Handelsstandsforening.
5. Telegram av 5 mai d. å. fra Vardø Handelsforening.

Av de nevnte foreninger har Kirkenes Handelsstandsforening innstendig frarådet nedsettelse eller opphevelse av tollene for de omhandlede varer, mens de øvrige foreninger stort sett finner å kunne gi sin tilslutning til stortingsmann Mikkolas forestilling.

Departementet skal bemerke, at de omhandlede finske komager, som også benevnes bieksøer, av lengde inntil 23 cm (som prøvene) hører under tariffens post «Skinn etc. B. III. 3. skomakerarbeide, c. 1.», hvorav grunntollen er kr. 2,50 pr. kg. Når varen forekommer i lengde over 23 cm og vekten pr. par ikke overstiger 600 gram blir den å føre under posten «Skinn etc. B. III. 3. skomakerarbeide, c. 2. a.», hvorav grunntollen er kr. 4,00 pr. kg, og når vekten er over 600 gram pr. par under «Skinn etc. B. III. 3. skomakerarbeide, c. 2. b.», hvorav grunntollen er kr. 3,25 pr. kg.

Den offisielle statistikk gir ikke opplysninger om importen av komagerne. Etter hva der underhånden er opplyst av stortingsmann Mikkola, kan det imidlertid antas, at importen ikke er særlig stor.

Departementet tillater seg i denne forbindelse å vise til skrivelse herfra til den ærede komité av 6 mai d. å. i hvilken der ble gitt en oversikt over grensetollbestemmelsene i Finnmark. Det naturlige behov for tollfri innførsel av de omhandlede finske komager hos de egentlige grenseboere må antas i det vesentlige å være tilgodesett ved de nevnte bestemmelser. En finner derfor å måtte frarå, at der etableres tollfrihet for varene, idet dette vil betegne en uthuling av bestemmelsene vedrørende grensehandelen. Heller ikke synes der å være tilstrekkelig grunn til å føre opp varene under noen særskilt post med lavere toll enn den någjeldende, idet den norske husflid på området må forutsettes å trenge vanlig tollbeskyttelse og betegnelsen komager for øvrig også må antas å være mindre egnet til å inntas i tariffen.»

Komiteen slutter seg til departementet, men vil henstille at det ved neste års behandling av tolltariffen tas opp til overveielse om det kan være grunn til å henføre alle sorter komager til en felles tollsats.

Garn og vevde varer av kortfibret kunstsilke (cellull, stapelfaser).

Spinnestoffer, kunstige etc. (Prp. s. 81.)

De Norske Bomuldswarefabrikkers Forening og Mandals Juteveveri A/S har søkt om at tollene må bli forhøyet for garn og vevde varer av kortfibret kunstsilke (cellull, stapelfaser).

Departementet bemerker at de omhandlede varer i henhold til tariffens artikkel «Spinnestoffer, kunstige etc.» fortolles som ullvarer. Da tollene for en rekke av de for-

arbeidede varer av kortfibret kunstsilke således antas å være bundet av handelsoverenskomsten med England av 1933, finner departementet ikke å kunne anbefale søknadene imøtekommet.

Uten å ta stilling til det foreliggende tollspørsmål vil komiteen henstille til departementet å ta opp til overveielse hvorvidt de her omhandlede varer i virkeligheten bør henføres under ullvarer.

Kalcinert gips.

L.nr. 807.

Gips & Kalk A/S, Oslo, har i skrivelser til Stortingets finans- og tollkomité av 10 januar og 13 april 1939 med bilag søkt om at det må bli lagt en toll av 30 pct. av verdien på de typer av kalcinert gips som fremstilles av firmaet, nemlig stuckgips, pussgips og modellgips. De innkomne søknader blev sendt over til departementet med skrivelser av 14 mars og 19 april 1939.

Søknaden har av departementet vært forelagt Norges Industriforbund, Norges Håndverkerforbund og Norges Handelsstands Forbund, som har avgitt uttalelser, der med bilag følger som utrykte vedlegg.

Departementet uttaler i skrivelse til finans- og tollkomiteen av 19 mai 1939 bl. a.:

«Norges Industriforbund har som det vil ses innskrenket seg til å sende over avskrift av en skrivelse fra A/S Christiania Portland Cementfabrik, Oslo, som — under forutsetning av at en eventuell toll ikke rammer rågips — ikke har noe å innvende mot at søknaden blir imøtekommet.

Norges Håndverkerforbund viser til de uttalelser som er kommet inn fra Oslo Gipsmakerlaug og Norske Murmestres Landsforening, som begge frarår at det blir lagt toll på kalcinert gips. Oslo Gipsmakerlaug anfører, som det vil ses, at den gips som nå kalcineres her i landet er av mindre tilfredsstillende kvalitet og peker videre på at en ytterligere øking av prisen på gips vil ha til følge stor arbeidsledighet i faget. Gipsmakerlauget nevner også at en slik prisforhøyelse må forutsettes å ville innvirke på framstillingen av keramikk og porselen og særlig på den industri som driver med framstilling av bygningsplater.

Norges Handelsstands Forbund har også innskrenket seg til å vise til en innkommet uttalelse fra Norges Jernvarehandleres Forbund. Etter det som der er anført vil det ikke spille noen avgjørende rolle om gipsen fordyres med tollbeskyttelse ved salg til byggearbeider i sin alminnelighet. Helt annerledes vil det derimot stille seg hvis en tollforhøyelse kan tenkes å vanskeliggjøre lønnsom framstilling av bygningsplater, og en må etter forbundets mening ikke risikere å ødelegge en allerede opparbeidet industri for å holde liv i en nyere og som det synes vanskeligere lønnsom. Norges Jernvarehand-

leres Forbund peker videre på, at etter hva det har fått opplyst passer ikke den norske gips for alle behov og enkelte må derfor dekke seg i utlandet.

Departementet skal for sitt vedkommende tillate seg å komme med følgende bemerkninger:

Kalcinert gips hører nå under tariffens post «Sten m. v. 10» (l.nr. 807) som er tollfri.

Ifølge den offisielle statistikk har innførselen av pulverisert gips i sekker — hvilken varegruppe i det vesentlige omfatter de sorter gips som det nå søkes tollbeskyttelse for — i de senere år utgjort:

Ar	Vekt kg.	Verdi pr. 100 kg. kr.	Samlet innførselsverdi kr.
1933 ...	2 142 814	7,14	152 920
1934 ...	2 191 228	6,54	143 325
1935 ...	2 556 888	6,58	168 173
1936 ...	3 050 426	8,54	260 596
1937 ...	2 909 972	7,66	222 984
1938 ...	2 559 711	8,23	210 707

Tallene for 1938 er oppgitt underhånden av Det Statistiske Sentralbyrå.

Den alt overveiende del av importen kommer fra Tyskland hvorfra der i 1938 ble innført ca. 2511 tonn.

Etter den av Gips og Kalk A/S oppstilte kalkyle over produksjonsomkostningene utgjør prisen på kalcinert gips av firmaets produksjon kr. 54,85 pr. tonn ved levering i Oslo, mens prisen for tysk gips cif. Oslo oppgis til kr. 45,00 pr. tonn. På grunnlag herav har selskapet søkt om en effektiv toll av 30 pst. av verdien. Etter det som er opplyst i søkerfirmaets foran nevnte tilleggs-skrivelse av 13 april i år har stillingen senere utviklet seg til det verre, idet der nå tilbys fransk stuckgips til en pris av kr. 35,00 pr. tonn cif. Oslo.

Dersom en legger de av firmaet oppgitte tall til grunn vil det være nødvendig å legge en ganske betydelig toll på kalcinert gips for å gjøre den innenlandske produksjon lønnsom. Departementet finner det betenkelig å gå til et slikt skritt, idet det her gjelder et produkt som har ganske stor anvendelse i bygningsindustrien. Det bør også nevnes at arbeidet med kalcineringen av gips etter de opplysninger som er gitt i firmaets søknad bare skaffer beskjefteigelse for et begrenset antall arbeidere. Det samlede beløp av arbeidslønninger pr. år iberegnet trygdekassepremie m. v. er i kalkylen ført opp med kr. 15840. Hertil kommer andel i lønn til bedriftsledelsen.

Under henvisning til det således anførte finner departementet ikke å kunne anbefale at der legges toll på kalcinert gips.»

Komiteen slutter sig til departementet og finner ikke å kunne ta opp forslag om å legge toll på kalcinert gips.

Eikestav og eikefat.

L.nr. 862—863. (Prp. s. 82.)

Marnar Bruk Nye A/S, Mandal, har søkt om at den tidligere toll på eikestav og eikefat må bli gjeninnført.

Departementet peker på at en even-

tuell endring ikke vil kunne få noen betydning for ferdige eikefat, fordi tollfriheten for disse er bundet av Englandsoverenskomsten av 15 mai 1933. Under de foreliggende forhold finner departementet ikke å kunne anbefale søknaden innvilget.

Komiteen er enig i at det vil være betenkelig å legge toll på staven, så lenge ferdige fat inngår tollfritt. Skulde det inn- tre en forandring heri, bør spørsmålet tas op igjen.

Uferdig parkettstav («strips»).

L.nr. 867, 874. (Prp. s. 87.)

Norsk Treindustriarbeiderforbund og A/S Lillesands Parkettfabrikk, Lillesand, har henstillet at uferdig parkettstav («strips») må bli ført under tariffens post «Tre etc., 11. d», hvorefter grunntollsatsen er kr. 0,05 pr. kg.

Departementet bemerker bl. a. at de omhandlede «strips» når de kun føres inn tilsaget og med en foreløbig høvling på to sider formentlig rettest bør betraktes som en råvare. Derimot antas varen såfremt den føres inn forsynt med not eller fjær, å burde side- stilles med ferdig parkettstav. Departemen- tet finner ikke for tiden tilstrekkelig grunn til å foreslå emner til parkettstav, som bare er tilsaget og undergitt en foreløbig høvling på to sider, belagt med toll.

Komiteen slutter sig til departementet, men vil henstille til overveielse hvorvidt den gjeldende importregulering for skåret eller høvlet last av eik også bør gjøres gjeldende for uferdig parkettstav.

Brukte motorkjøretøier.

L.nr. 927—931. (Prp. s. 90.)

I framlegget for Stortinget om tollavgifter fra 1 juli 1938 behandlet departementet inn- gående spørsmålet om en endring av de gjel- dende bestemmelser om fortolling av brukte motorkjøretøier, herunder spørsmålet om størrelsen av fradraget for handlerrabatt og utgangspunktet for beregning av bruks- fradrag, jfr. St. prp. nr. 1 for 1938, kap. 2011, side 80—83.

Finans- og tollkomiteen uttalte i anledning herav i sin innstilling at den ikke for tiden vilde anbefale noen endring i fortollingsreg- lene, men vilde henstille til departementet å ha sin oppmerksomhet henvendt på forholdet. Det burde således etter komiteens me- ning komme under overveielse om ikke «kost- prisen» på nye biler burde legges til grunn for verdiansettelsen av brukte biler istedenfor de offisielle listepriiser (utsalgspriser), med

de fradrag for bruk etc. som en måtte finne passende.

Departementet har i anledning av komiteens bemerkninger latt innhente uttalelse fra Sjøtollkamret i Oslo, som henholder sig til en av kontrollchefen for tollbehandlingen ved tollstedet avgitt erklæring av 30 desember 1938.

Kontrollchefen oppstiller på grunnlag av stedfunne fortollinger en del eksempler på utregning av tollverdi og toll m. v. av 8 forskjellige typer av mere kjente bilmerker. Det fremgår herav at forhandlerrabatten for de dyrere av disse merker ligger omkring 35 pct., mens den for de billigere merker (typer) kan gå helt ned til 26—27 pct. Gjennemsnittlig utgjør forhandlerrabatten for disse 8 typer ca. 30,8 pct.

Forøvrig anføres det i kontrollchefens erklæring følgende:

«Med hensyn til spørsmålet om å legge kostprisen for nye biler til grunn ved verdiansettelsen av brukte biler antar man at en sådan endring av beregningsgrunnlaget ikke vil by på vesentlige fordeler, selv om fremgangsmåten ved utregningen av fortollingsverdien vil bli enklere.

Det bemerkes dessuten at kostprisen i tilfelle antagelig måtte baseres på de av importørene avgitte opgaver og at det kanskje kan være tvilsomt om importørene finner sig tjent med at deres innkjøpspriser m. v. blir almindelig kjent.»

Det er til departementet dessuten kommet inn en rekke skrivelser vedrørende tollbehandlingen av brukte automobiler.

Departementet bemerker bl. a. at siden en i 1934 fikk spesielle bestemmelser om fastsettelsen av fortollingsverdien av brukte motorkjøretøier, har disse regler ikke undergått annen realitetsendring enn at fradraget for forhandlerrabatten fra 13 juli 1936 blev hevet fra 30 til 40 pct. etter henstilling fra finans- og tollkomiteen.

Departementets prinsipielle stilling til spørsmålet om regulering av importen av brukte motorkjøretøier gjennom tollbeskatning blev ved sakens behandling i 1937 uttrykt på følgende måte:

«Som departementet ved tidligere anledninger har gitt uttrykk for, tar de gjeldende regler om fortolling av brukte motorkjøretøier sikte på gjennemsnittet og er utformet for å bremse på en overhåndtagende import av brukt, til dels meget slett, bilmateriell av uforholdsmessig lav verdi, uten at det har vært meningen at bestemmelsene skulde virke prohibitive på innførselen av virkelig gode brukte vogner.»

Departementet finner fremdeles at det ikke er tilstrekkelig grunn til å søke omhandlede innførsel helt stoppet ved tollmessige foran-

staltninger, men vil foreslå et par endringer i de gjeldende bestemmelser med sikte på å regulere innførselen og sikre mot misbruk.

Der foreligger forøvrig følgende særspørsmål:

1. Forhandlerrabattens størrelse.

Departementet har påny tatt opp til overveielse om det skulde være grunn til å foreta noen nedsettelse av fradraget for forhandlerrabatten. Etter en nærmere begrunnelse, hvorom en viser til proposisjonen side 91—92, kommer departementet til det resultat at det gjeldende fradrag — 40 pct. — er for stort. Hensett til at det etter gjeldende regler ikke kan bli tale om fradrag for bruk før vognen har vært brukt i over 1 år (hvis det ikke kan legitimeres når kjøretøiet er tatt i bruk, regnes utgangspunktet først fra 1 juli i det år som modellen har navn etter) og at brukstiden under ingen omstendighet kan regnes tidligere enn fra det års begynnelse som modellen har navn etter, finner departementet det rimelig at fradraget for forhandlerrabatten settes noe rummeligere enn det i og for sig er nødvendig for å nå fram til en tollverdi som faller sammen med det «tilsvarende» nye kjøretøis, dette så meget mer som verdien av en automobil synker sterkt allerede i og med at den er tatt i bruk. Men under hensyntagen bl. a. til sakens fiskale side finner departementet å burde foreslå fradraget for forhandlerrabatten nedsatt til 33 $\frac{1}{3}$ pct. Departementet bemerker sluttelig at det er overveiende sannsynlig at tolltapet for statskassen ved innførselen av brukte vogner ikke er ubetydelig.

2. Utgangspunktet for beregning av bruksfradrag (brukstidens lengde).

Automobilforhandlernes Landsforbund, Automobilimportørernes Forening og Automobilverkstedenes Landsforbund har fremsatt forslag om at bruksfradrag ikke skal gis ved ansettelsen av fortollingsverdien av brukte motorkjøretøier før tidligst 6 måneder etter utløpet av det år hvorefter vedkommende modell har sitt navn.

Det samme forslag blev inngående drøftet i departementets framlegg for Stortinget om tollavgifter fra 1 juli 1938 uten å resultere i noen endring. Departementet finner heller ikke i år å burde tilrå noen endring i reglene om bruksfradrag, så meget mindre som departementet i år — som nevnt nedenfor — foreslår en kontrollordning til betryg-

gelse av at innførte motorkjøretøier ikke blir fortollet som brukte medmindre de med rette kan karakteriseres slik.

3. Spørsmålet om når et motorkjøretøi skal fortolles som brukt.

Fra importører av nye biler er det gjentatte ganger blitt påstått at innførte biler er blitt fortollet som brukte til tross for at de overhodet ikke eller bare i ubetydelig grad har vært benyttet til kjøring. Ved de undersøkelser som departementet har latt anstille i sakens anledning, har det imidlertid ikke kunnet påvise noe slikt tilfelle av omgåelse av de gjeldende regler på området, uten at det tør bestrides at slike tilfelle kan ha forekommet.

I praksis kan det være meget vanskelig å avgjøre hvorvidt en vogn skal ansees som ny eller brukt, f. eks. hvor den har vært innkjøpt av importøren under et tilfeldig opphold i utlandet og er kjørt hjem på egne hjul.

På foranledning av departementet har Veidirektøren uttalt om avgjørelsen av spørsmålet om en bil er ny eller brukt, at det neppe er mulig å sette op bestemte regler for de grensetilfeller mellom nye og brukte biler hvor det i det hele tatt kan opstå tvil.

Under disse omstendigheter finner departementet det mest hensiktsmessig at det får bemyndigelse til å fastsette nærmere regler for om et motorkjøretøi skal fortolles som nytt eller brukt. En vil derved opnå en mer ensartet praksis på området enn hittil.

Departementet rår derfor til at den nåværende anmerkning 5 under tariffens artikkel «Vogner etc. 1.» gis et nytt 3dje punktum sålydende:

«Tolldepartementet fastsetter ennvidere de nærmere vilkår for at et motorkjøretøi skal ansees som brukt.»

Hvad angår det av finans- og tollkomiteen reiste spørsmål om å gå over til et nytt system for beregning av tollen for brukte biler basert på «kostprisen» for nye biler, bemerker departementet, under henvisning til kontrollchefens foran citerte uttalelse, at det synes å være forbundet med betydelige vanskeligheter å fikse disse kostpriser på annen måte enn det nå skjer ved anvendelse av de offisielle listepriiser (utsalgspriser) her i landet eller listepriiser av fabrikk med bestemte fradrag. Departementet finner derfor for tiden ikke grunn til å anbefale noen overgang til et system som det antydede.

Komiteen finner etter det av departementet i proposisjonen anførte å burde slutte sig til forslaget om nedsettelse av fradraget for forhandlerrabatten til 33¹/₃ pct. samt om tilføielsen til anmerkning 5 under «Vogner etc. 1» om vilkårene for at et motorkjøretøi skal ansees som brukt. Komiteen er også enig med departementet i at det for tiden ikke bør gjøres noen endring i reglene om fristen for opnåelse av bruksfradrag og heller ikke i systemet for beregningen av tollen av brukte biler. Komiteen vil dog henstille at departementet fortsatt har sin oppmerksomhet henvendt på dette siste spørsmål. Herunder bør også overveies hvorvidt en taksering foretatt av de bilsakkyndige på hvert enkelt sted vil gi et sikrere grunnlag for fortollingen.

Bildeckk (ytterdekk til gummiringer for motorvogner og motorsykler) og sykkeldekk og innerringer (slanger) for automobiler og sykler.

L.nr. 927—931. (Prp. s. 94.)

A/S Askim Gummivarefabrik, Askim, har søkt om at tollen såvel for bildeckk og slanger (innerringer) som for sykkeldekk og sykkelslanger må bli forhøiet. En viser til proposisjonen side 94 ff.

Departementet finner for tiden ikke å kunne tilråde noen forhøielse av tollen på de nevnte artikler.

Komiteen slutter sig til departementet. En vil dog henstille at departementet med oppmerksomhet følger utviklingen i denne bransje og i tilfelle overveier om en importregulering kan bli nødvendig.

Elektriske automobiler.

Vogner, kjerrer, sleder: 1, anm. 3. (Prp. s. 98).

Departementet opplyser at innførselen av elektriske automobiler i de senere år er så godt som ophørt. Derimot har departementet i samme tid i stadig stigende utstrekning anvendt anmerkningen om tilståelse av tollfrihet for elektriske automobiler på elektriske (akkumulatordrevne) traller til bruk særlig i større lagerlokaler og på jernbaneperronger o. lign. til transport av gods.

Departementet finner at det ikke lenger kan være grunn til å opprettholde noen særskilt tollbegunstigelse for elektriske automobiler og heller ikke til å stille elektriske traller i noen særstilling, idet bensindrevne traller av samme konstruksjon og til samme bruk er underkastet vanlig tollplikt. Departementet bemerker i denne forbindelse at rene tractors (trekkmotorer) allikevel inntil videre vil kunne inngå tollfritt i henhold til

anmerkningen under posten «Maskiner c.» uten hensyn til om de er akkumulatordrevne eller drives med bensinmotor. En ophevelse av anmerkning 3 vil derfor bare få praktisk betydning for elektriske lastetraller.

I henhold hertil foreslår departementet anmerkning 3 under «Vogner etc. 1» ophevet. De efter følgende anmerkninger 4, 5 og 6 under samme artikkel rykker derved op til henholdsvis 3, 4 og 5.

Komiteen er enig med departementet.

Finér med tøibelegg (tretapeter, «Flexwood»).

L.nr. 952. (Prp. s. 102.)

Tapet og Gulvbelegg A/S, Oslo, har søkt om at en vare benevnt «Flexwood» som består av finér av en utenlandsk tresort opklebet på bomullsvevnad, må bli tillatt innført tollfritt i likhet med finér eller subsidiært at den må bli gjenstand for vektoll som for tapeter. Varen brukes vesentlig til veggbekledning.

Departementet bemerker at «Flexwood» har vært ført under tariffens siste l.nr. og at anmerkningen under denne tariffpost om tillatelse til tollfri innførsel ikke kan bringes i anvendelse overfor varen, som ikke kan betegnes som et råstoff eller teknisk hjelpestoff.

Verdien av varen varierer fra ca. kr. 20 til henimot kr. 49 pr. kg., og den nå anvendte tollsats, 15 pct. av verdien + tilleggene, eller i alt 27 pct. av verdien, gir efter departementets mening en noe høi beskatning av varen. Departementet anbefaler derfor at «Flexwood» belegges med en vektoll av kr. 3 pr. kg., hvilket hensett til de gjeldende tillegg vil svare til ca. 27 pct. av varens laveste innkjøpspris.

Varen antas mest hensiktsmessig å kunne føres op sammen med kryssfinér og møbelplater under tariffens post «Tre etc., 11. h.», som foreslås gitt sådan redaksjon:

Tre og trevarer, 11. alle andre trevarer, som ikke annensteds er opført:

— — — — —

h. finér og møbelplater:

1. finér med tøibelegg (tretapeter, «Flexwood»), 1 kg. kr. 3,00.
2. kryssfinér og møbelplater, 1 kg. kr. 0,06.

Komiteen slutter sig til departementets forslag.

«Filtragol» klaringsmiddel for bær- og fruktsafter.

L.nr. 952. (Prp. s. 104.)

Keddell & Bommen, Oslo, har søkt om tollfrihet for «Filtragol» klaringsmiddel for bær- og fruktsafter.

Efter departementets bestemmelse i skrivelse av 15 januar 1935 har varen vært ført under l.nr. 952 samtidig som departementet ikke har funnet å kunne samtykke i at den gikk inn tollfritt eller mot lavere toll enn den tariffbestemte, da det blev ansett tvilsomt om preparatet kunde ansees som et teknisk hjelpestoff.

Efter det som nå foreligger oplyst om bruken av «Filtragol» som hjelpestoff ved fabrikkmessig framstilling av «flytende frukt» finner departementet, hvis Stortinget ikke har noe å innvende, for framtiden å kunne samtykke i at varen går inn mot den samme toll som departementet pleier å tillate for en rekke andre hjelpestoffer til bruk i industrien, nemlig 5 pct. av verdien + de gjeldende tillegg.

Komiteen har intet å innvende.

C. Midlertidige tolltillegg.

A/S Norsk Elektrisk & Brown Boveri, Oslo, har søkt om at de midlertidige og ekstraordinære tolltillegg på henholdsvis 50 og 20 pct. må bli gjort gjeldende for elektromotorer og generatorer. Firmaet søker prinsipalt om at tilleggene må bli gjort gjeldende for alle elektromotorer og generatorer og subsidiært for motorer på 7½ HK. og derover og for alle elektriske generatorer.

Til begrunnelse av søknaden er bl. a. anført at importen av elektriske motorer og generatorer stadig viser sterk stigning, mens firmaets salg av slike maskiner viser en avgjort tilbakegang. Videre gjør firmaet oppmerksom på at den utilfredsstillende tollbeskyttelse det for tiden har, ytterligere er blitt svekket ved at det er blitt lagt toll på en del hel- og halvfabrikata som brukes til framstilling av disse maskiner. Firmaet presiserer at det ikke er dets hensikt å øke prisen på motormarkedet om søknaden blir innvilget, men at det vil utnytte den bremse på importen som dette betyr til å søke sin andel av markedet øket og prisen derigjennem redusert.

Saken har av Finans- og Tolldepartementet vært forelagt Landbruksdepartementet, Norges Industriforbund, Norges Handelsstands Forbund, Norske Elektricitetsverkens Forening og De Norske Exportnæringsers Landsforening.

De innkomne uttalelser er referert i proposisjonen side 106—108.

Departementet bemerker at elektromotorer og elektriske generatorer svarer toll med 10 pct. av verdien uten tillegg i henhold til undtagelsesbestemmelsen under Midlertidige tolltillegg I, siste punktum.

Innførselen av de nevnte maskiner og deler til disse har ifølge den offisielle statistikk, som er inntatt i proposisjonen side 109, steget meget sterkt i årene 1933—38.

Departementet finner at den elektriske maskinindustri bør ha et rimelig krav på den samme tollbeskyttelse som den øvrige maskinindustri. Men av hensyn til landbrukets vanskelige stilling kan det være spørsmål om foreløpig bare å gjøre tolltilleggene gjeldende for elektriske generatorer og for elektromotorer på 7½ HK. og derover, da det for størstedelen er de mindre elektromotorer som anvendes i landbruket. Denne ordning har fått Landbruksdepartementets tilslutning.

I samsvar hermed foreslår departementet at ordene «og elektriske generatorer» utgår i opregningen under Midlertidige tolltillegg I, siste avsnitt, og at der efter «elektromotorer» tilføies «under 7½ HK.»

Komiteéns flertall, formannen, Hognestad, Haavardstad, Larsen, Moan, Rong og Øraker, slutter sig til departementets forslag.

Komiteéns mindretall, Borch, Bærøe, Michelsen, Moseid, Peersen og Syltebø finner ikke grunn til noen endring i den gjeldende ordning.

Ingeniør J. Conrad Parr, Oslo, har søkt om at tolltilleggene må bli gjort gjeldende for motorgeneratorer og roterende omformere med spenninger op til 110 volt.

Departementet bemerker herom:

«Med hensyn til søknaden fra ingeniør J. Conrad Parr bemerkes at de deri nevnte motorgeneratorer fortolles som «Maskiner c.» uten tillegg hvis de er forbundet med løs kobling og montert på felles bunnplate. Hvis derimot motor og generator er bygget sammen i en maskin med felles aksel, fortolles de som «Maskiner c.» med tillegg i likhet med andre omformere og likerettere etc. Hvis forslaget om å gjøre tolltilleggene gjeldende for alle generatorer blir bifalt, vil der av de førstnevnte motorgeneratorer som er forbundet med løs kobling i framtiden bli beregnet toll med 18 pct. av verdien for generatoren og 10 pst. for motoren hvis den er

under 7½ HK. Som følge herav vil søkeren få en noe bedre beskyttelse for sin produksjon av de likerettere som selges i konkurranse med de omhandlede motorgeneratorer, og en finner derfor ikke å kunne anbefale hans søknad innvilget i større utstrekning enn foreslått.»

Komiteen er enig med departementet.

Departementet finner av hensyn til statsbudgettets stilling å måtte foreslå at de någjeldende midlertidige tolltillegg, herunder de midlertidige ekstraordinære, med de endringer som er foreslått foran, blir gjeldende uforandret fra 1 juli 1939 og at departementet gis samme bemyndigelse som nå til å sette ned eller opheve det ekstraordinære tolltillegg for såvidt de traktatbundne satser angår.

Komiteen slutter sig til departementet.

Spørsmål om midlertidig tollfrihet for isolerings- og panelingsplater for A/S Hunton Bruk, Gjøvik.

Med skrivelse av 5 mai 1939 har Finans- og Tolldepartementet sendt over til komiteen en søknad fra A/S Hunton Bruk, Gjøvik, av 27 desember 1938 om tollfrihet for isolerings- og panelingsplater som innføres av firmaet i den tid dets egen produksjon av slike plater må avbrytes som følge av at bedriften blev ødelagt av brand 11 november 1938.

Det anføres i søknaden:

«Brannen vil ha skadelige følger for selskapets forretningsmessige drift, da dets lager av ferdige varer bare strakk til for en kortere tid.

Imidlertid har styret søkt å avbøte vanskelighetene ved å etablere en leveranse av plater fra svenske fabrikker således at salget kan holdes oppe og Bruket beholde den kundekrets som i flere år er oparbeidet.

Det er styrets håp at man ved denne ordning også kan skaffe funksjonærer og arbeidere endel beskjefligelse i oppbygningstiden, og dermed lette deres stilling.

Det viser sig imidlertid at de plater som innføres til komplettering av lagerne faller forholdsvis dyre, både på grunn av de store frakter og tolltillegg, emballering m. v., så det vil bli vanskelig å opprettholde ordningen, hvis man ikke kan finne besparelser som sikrer oss en konkurransemessig basis overfor de utenlandske konkurrenter. Styret finner derfor å måtte rette en inntrengende henstilling til det ærede departement om å frafalle toll for de plater vårt selskap innfører i gjenoppbygningstiden, således at bedriftens salg ikke avbrytes med derav følgende senere vanskeligheter.

Som grunn for vårt andragende tillater vi oss å vedlegge kalkulasjon over plater innført fra Sverige, og som det fremgår av denne kalkulasjon vil vi foruten hele vår omsetning på innlandet også måtte innføre hvad vi kommer til å selge av porøse plater på Danmark. Til deres orientering skal vi derfor få meddele at vårt tilsvarende salg i de 11 avsluttede perioder av dette år utgjorde 2 215,4 tonn.

Det er opplyst av firmaet at bedriftsstansen vil vare til 1 november 1939 for den porøse avdeling og til 15 mars 1940 for den hårde og halvharde avdeling.

Departementet bemerker i sin forannevnte skrivelse av 5 mai 1939:

«Departementet skal tillate seg å gjøre oppmerksom på, at Stortinget i 1929 behandlet en noe lignende sak, etter at firmaet United Lumber & Veneer Co. A/S's fabrikk i Kristiansand for framstilling av kryssfinér var blitt ødelagt av brann. Det ble den gang truffet en ordning slik at nevnte firma ved utførsel til utlandet av kryssfinér av egen tilvirkning fikk utbetalt av tollkassen en godtgjørelse av kr. 0,06 pr. kg. med gjeldende tillegg (dvs. tollsatsen for innførsel av kryssfinér), inntil et beløp svarende til den toll som firmaet hadde erlagt for kryssfinér innført i tidsrommet inntil dets fabrikk for framstilling av sådan igjen var kommet i gang.

Det forelå dog i dette tilfelle en del spesielle forhold, likesom det ved behandlingen av saken i Stortinget ble pekt på betenkelighetene ved en ordning av denne art. Jfr. for øvrig St. prp. nr. 1 for 1929, kap. 2011, side 4—5, budsjett-innst. S. nr. 138 for s. år, side 2, og St.forh. for s. år, side 2161—2164.

Med omsyn til den foran nevnte søknad fra A/S Hunton Bruk skal departementet bemerke, at det også i dette isolerte tilfelle er adskillig som kunne tale for å yte bedriften slik støtte som den søker om. Tolltariffen inneholder imidlertid ikke noen hjemmel herfor og av hensyn til konsekvensene finner departementet, alt tatt i betraktning, heller ikke å kunne anbefale at der søkes utvirket beslutning av Stortinget om fritagelse for toll av de plater som innføres av firmaet for salg her i landet.

Av søknaden framgår at det også er tale om innførsel av mindre kvanta for salg til firmaets forbindelser i Danmark. For slike varer vil departementet kunne tilstå tilbakebetaling av innførselstollen med hjemmel i tariffens innledende bestemmelser § 14.

Det er da forutsetningen at utførselen finner sted på den måten som er bestemt for skattegodtgjørelsesvarer innen 2 år etter fortollingen.

Komiteén vil bemerke:

29 november 1928 blev firmaet United Lumber & Veneer Co. A/S's fabrikk for kryss-

finér i Kristiansand ødelagt ved ildebrand. Firmaet henvendte sig i anledning av fabrikkens gjenopbygging til Regjeringen med anmodning om støtte til kompensering av de utgifter til toll på kryssfinér som firmaet vilde måtte betale av de partier som blev innført fra utlandet til dekning av kontraherte leveranser. Det blev videre anført at det var av stor betydning for Kristiansand og omliggende kommuner at fabrikk blev bygget op igjen og at det forutsattes at en stor del av de arbeidere som blev ledige ved brannen vilde bli beskjeftiget med gjenopbyggingsarbeidet.

Det var beregnet å ville gå med 6 å 7 måneder å bygge fabrikk op igjen.

I skrivelse fra Finans- og tolldepartementet av 20 desember 1928 blev det derfor meddelt firmaet at Regjeringen vilde søke foranlediget at det ved utførsel til utlandet av kryssfinér av egen tilvirkning fikk utbetalt av tollkassen en godtgjørelse av kr. 0,06 pr. kg. med de gjeldende tillegg inntil et beløp svarende til den toll som firmaet hadde betalt for kryssfinér innført i tidsrommet til dets fabrikk for kryssfinér igjen var kommet igang.

Komiteén forstår at det er av stor betydning for A/S Hunton Bruks fremtidige virksomhet at fabrikk, mens gjenopbyggingen foregår, innfører bygningsplater for å opprettholde sin kundekrets, og ser gjerne at fabrikk ytes hjelp under stansen.

Komiteén tilrår derfor at Stortinget uttaler at det intet har å innvende mot at det treffes den samme ordning for A/S Hunton Bruk som det i 1929 blev truffet for United Lumber & Veneer Co. A/S, slik at dersom A/S Hunton Bruk kan oparbeide eksport for sine bygningsplater, vil det få godtgjort en toll av kr. 0,04 pr. kg. + gjeldende tillegg. Godtgjørelsen må ikke i noe tilfelle bli høiere enn det beløp firmaet har betalt i toll for innførte bygningsplater i den tid gjenopbyggingsarbeidet har pågått.

Komiteén har mottatt en henstilling fra A/S Oslo Porselensmaleri angående nedsettelse av toll på udekorert porselen, datert 17 april 1939. Da den ikke har foreligget for departementet, som derfor ikke har kunnet ta standpunkt til den, har komiteén funnet å burde oversende den til departementet til eventuell behandling i neste års tolltariffproposisjon.

I henhold til foranstående og under henvisning til proposisjonen innstiller komiteen til Stortinget å fatte følgende

beslutninger:

A.

Beslutning om tollavgifter fra 1 juli 1939.

De bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg som gjelder den 30 juni 1939 skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1939 med følgende forandringer:

A. *Innledende bestemmelser.*

§ 2.

Fritatt for den anordede innførselstoll er, foruten varer, til hvis tollfrie innførsel noen har erholdt eller herefter erholder spesiell bevilling eller tillatelse, enn videre:

c. Skibsproviant og andre skibsfornødenheter, som fartøier medbringer ved ankomst fra utlandet, og som forblir ombord, dog ikke mer enn tollopsyntet skjønner å være passende i forhold til fartøiets størrelse, dets besetning og passasjerer samt den tid, hvori det opholder sig på ankomststedet. Dersom de medbragte varer eller passasjerer er bestemt til forskjellige innenlandske steder, kan denne tollfrie avbenyttelse vedbli, inntil fartøiet kommer til det sted hvor resten av de fra utlandet medbragte varer og passasjerer avgis, likesom også under oppholdet sammesteds. Utklarer fartøiet derefter til utlandet, eller går det til annet innenlandsk sted uten å ha inntatt varer, kan det tiloversblitte av proviant og andre skibsfornødenheter vedbli til bruk ombord uten tolls erleggelse, for såvidt det ikke overskrider hvad tollopsyntet efter den forehavende reises lengde og andre omstendigheter måtte finne passende. Går fartøiet derimot til et annet innenlandsk sted, efter å ha inntatt varer til innlandet, uten tillike å ha utklart til utlandet, må det tiloversblitte beriktiges, for såvidt det ikke kan ansees for ubetydeligheter, hvilket også må skje, når mannskapet avmønstres, såfremt de tiloversblitte ikke legges under tollvesenets lås eller segl.

De her gitte regler får, i den utstrekning Tolldepartementet måtte bestemme, tilsvarende anvendelse på fornødenheter som medbringes av luftfartøier og norske orlogsfartøier som kommer fra utlandet.

Med hensyn til skibsproviant i fartøier, der går i kombinert innen- og utenriksk fart, blir bestemmelsene i første ledd å

anvende med de nærmere begrensninger, som Tolldepartementet til forebyggelse av mulige misbruk måtte finne nødvendige.

Når mannskapet under et fartøis istandssettelse opholder sig i land, kan av den fra utlandet medbragte proviant tollfritt utleveres, hvad der efter tollvesenets skjønn ansees fornødent til mannskapets bruk. ...

§ 14.

På de nærmere vilkår som Tolldepartementet fastsetter, blir innførselstollen å tilbakebetale for prøver, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet, når forbehold herom er tatt ved innførselen.

Tolldepartementet eller den det bemyndiger kan også tilstå tilbakebetaling av innførselstollen for fortollete råmaterialer og andre stoffer, som i forarbeidet stand utføres til utlandet, for fortollete hjelpestoffer, anvendt til tilvirkninger, som utføres til utlandet, samt efter omstendighetene for andre fortollete varer, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet.

Innenlandske verksteder tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygging av nye skib og reparasjoner, oppussing eller ombygging av eldre skib eller reparasjon eller ombygging av enkelte deler i disse:

- a. ved bygging av nye skib, 6 pct. av fartøienes salgssum for damp- og motorskib over 75 registertonn brutto og 3 pct. av salgssummen for damp- og motorskib av mindre drektighet og seilskib, for såvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel for dampskib, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler, samt for motorskib, hvis hovedmaskiner innsettes i utlandet;
- b. ved reparasjoner m. v. av eldre skib av den i post a. nevnte art, 4 pct. av reparasjonskostningene for skib over 75 registertonn brutto, dog kun av det beløp som overstiger kr. 1000.

Tolldepartementet kan forlange opplysninger om anvendelse av materialer og gjenstander, som i tilfredsstillende form og kvalitet tilvirkes innenlands, men er innført fra utlandet, og ved beregning av godtgjørelsen gjøre fradrag i salgssummen eller i reparasjonskostningene for sådanne materialers eller gjenstanders verdi.

Innenlandsk blikkvalseverk tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

for de første 5 000 tonn pr. år kr. 20 pr. tonn
 » » neste 5 000 —»— » 15 » »
 » » » 5 000 —»— » 10 » »

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Apotekvarer, d. e. alle varer, der er gjenstand for apotekernes enhandel i detalj, for så vidt de ikke annensteds er ansatt til toll:

- a. som nå.
 - b. medisinske plastre med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 1,00.
 - c. som nåværende b.
- Anm. Som nå.

Brødvarer:

1. av hvete eller av hvete blandet med andre kornsorter samt havrekjeks og pulverisert eller kornet bakverk eller lignende produkter, herunder ris og kornsorter tilberedt ved oppustning, stekning eller lignende, alt med nærmeste innpakning:
 - a. kremmerhus, vafler og lignende for iskrem, 1 kg. kr. 0,50.
 - b. ellers, 1 kg. kr. 0,20.

Bånd og belter derav, alle slags, også med ivevd gummielastikum, guttaperka og lignende:

 Anm. 4. Tolldepartementet kan samtykke i, at kardusbånd av natursilke til bruk ved fremstilling av ammunisjon går inn mot 15 pct. av verdien.

Dyr og matvarer av dyr:

II. Matvarer:

B. andre matvarer:

5. kjøtt og flesk, alle slags:

- b.
 — ellers:
 1. som nåværende 2.
 2. annet kjøtt, hvorunder blod, 1 kg. kr. 0,30.
 Anm. Tolldepartementet bemyndiges til å sette ned tollen for saltet sauekjøtt i tønner til kr. 0,10 pr. kg. i tiden 20 oktober til 30 juni eller i deler av dette tidsrum.
 3. som nåværende 4.

Kasejn (ostestoff), 1 kg. kr. 0,08.

Metaller:

II. i arbeide:

- A. av forskjellige metaller:
 1. a. som nå.

- b. fluekroker med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 50,00.
- c. kroker med annet kunstig agn, derunder sluk og desslike, samt kroker med fortom, alt med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 6,00.

C. av jern:

3. fjærer.

- a. som nå.
- b. som nå.

Anm. Særskilt innførte fjærer, der utgjør deler til annensteds nevnte varer, fortolles, med undtagelse av fjærer til sykler, som fjærer.

23. som nå.

Anm. Tolldepartementet kan tillate, at støpte, uferdige deler til kaffekverner går inn mot en lavere toll enn den her bestemte.

Papir og papp m. v.:

1. skrivepapir (også overstrøket med lim), mangfoldiggjørelsespapir, tegnepapir, trekkpapir, filtrerpapir og kreppet silkepapir, samt lyskopipapir:
 - a. som nå.
 - b. som nå.

Anm. som nå.

Silke m. v.:

5. vevde varer ellers, trikot- og nettstoff, trikot- og nettvarer, også med søm eller utstyr:
 - a. av natursilke:
 1. varer av silke alene eller av silke sammen med metalltråd eller med garn overspunnet med metalltråd eller silke, eller av de nevnte varer i forbindelse med inntil 20 pct. annet spinnestoff, samt fløiel og plysj hvis rettside helt består av silke:
 - a. strømper, 1 kg. kr. 14,00.
 - b. annet, 1 kg. kr. 10,00.
 2. andre varer:
 - a. strømper, 1 kg. kr. 8,40.
 - b. annet, 1 kg. kr. 7,00.
 - b. som nå.

Anm. 1. som nå.

Anm. 2. som nå.

Anm. 3. Tolldepartementet kan samtykke i at kardustøi til bruk ved fremstilling av ammunisjon går inn mot 15 pct. av verdien.

Skinn og huder:

B. Uten hårbedekning:

III. i arbeide:

- 4. klær, 1 kg. kr. 3,00.
- 5. som det nåværende 4.
- 6. som det nåværende 5.

Tre og trevarer:

11. alle andre trevarer, som ikke annensteds er opført:

h. finér og møbelplater:

- 1. finér med tøibelegg (tretapeter, «Flexwood»), 1 kg. kr. 3,00.
- 2. kryssfinér og møbelplater, 1 kg. kr. 0,06.

Vekter og deler derav, ikke annensteds nevnt, a. v. 10 pct.

Vogner m. v.:

1. a—e: som nå.

Anm. 1: som nå.

Anm. 2: som nå.

Anm. 3: som den nåværende anm. 4.

Anm. 4: Fortollingsverdien av automobiler, understell til disse, og motorsykler som innføres i brukt stand, fastsettes lik fortollingsverdien på fortollingstidspunktet av tilsvarende nye kjøretøier (av ny modell). De nærmere regler herom gis av Tolldepartementet, som kan bestemme at der skal gjøres fra- drag i fortollingsverdien for verdiforringelse. Tolldepartementet fastsetter enn videre de nærmere vilkår for at et motorkjøretøi skal anses som brukt.

Anm. 5: som den nåværende anm. 6.

C. Midlertidige tolltillegg.

I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll (herunder også til de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser) opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Frukt 1. a.

- » 1. b.
- » 1. c.
- » 2. c.
- » 2. d.
- » 2. f.
- » 2. g.

Grønsaker 1. b.

» 3. a.

Kork B. a. 1.

» B. a. 2.

Nøtter a.

Ris, uavskallet, løs.

» — i emballasje.

» avskallet.

Vin 1. a.

» 1. b.

» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten ben- sin-, petroleums- og råoljemotorer, elek- tromoter under 7½ hk, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaski- ner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstrarodinært tillegg til den gjel- dende innførselstoll (heri innbefattet de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser samt de under I an- førte midlertidige tolltillegg) opkreves 10 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker av sådan art som omhandles i tolltariffens «Sukker 1 og 2», 62 pct. for te samt 20 pct. for alle andre varer und- tagen de under I siste punktum opreg- nede.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tarif- fens løpenummer.

B.

Nedennevnte tollforandringer settes i kraft fra den tid Kongen bestemmer:

Bukseseler, samt deler derav, forsåvidt de ikke går inn under en høiere sats, og glide- låser:

b. andre slags:

- 1. glidelåser, 1 kg. 4,00.

Grønnsaker:

1. friske, med nærmeste innpakning:

f. andre, hvorunder purre, 1 kg. kr. 0,20.

Anm. Blomkål inngår tollfritt i ti- den fra 1 januar til 31 mai, agurker, salat, sikorissalat (også endiver) og reddiker i tiden fra 1 desember til 31 mars.

Jord og ler samt arbeider derav:

B. arbeider av jord og ler m. v.:

10. porselen eller biskuit, ikke annen- steds nevnt:

- b. 1. hvit eller ensfarvet, 1 kg. kr. 0,55.

2. to- eller flerfarvet, forgylt, for-sølvvet eller dekorert med farve, 1 kg kr. 0,70.

Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er opført:

II. andre samt sydde deler dertil, om de enn ikke er fullferdige til bruk:

B. slips med innbegrep av karter, rammer, innlegg og lignende:

2. av kunstsilke, også i forbindelse med annet stoff uten hensyn til mengden, 1 kg. kr. 7,50.

Metaller:

II. i arbeide:

C. av jern:

13. ovner, kaminer, komfyrer, varmeapparater og kokeapparater, som ikke inngår under «Elektriske apparater etc. i», ribberør, radiatorer, kaloriferer, kjeler av støpejern for damp- og vannopvarmingsanlegg, støpte gryter og panner, støpte vaffeljern og lignende, støpte stekejern, støpte kjeler, støpte spylesisterner, kopipresser, klæruller, pumper for håndkraft, luftventiler og ventilasjonsvifter, gelendere og gittere, vinduer med eller uten glass, høihekker, hjul til trillebører og vogner, ikke annensteds nevnt, vognbøssinger, vognlagre (lagerbokser), almindelige vognakseltapper og vognaksler (greaseaksler), fustasjer, tønner, blokker og saksekroker, kauser og hegder, takkelkroker, sjakler, kjettinglåser, skjøteklaver, skjøteklammer, nokkeklaver, nokkeringer, taustrammere (wirestrammere) og rogafler, hydranter samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke annensteds er nevnt:

- a. luftventiler, radiatorer, emaljerte ovner, kaminer og komfyrer samt emaljerte deler derav, 1 kg. kr. 0,10.
b. som nå.

22. korketrekere, sakser (polerte), låser, nøkler, lysesakser, skøiter, stempler og stempelpresser, kårder, sabler og floretter med eller uten skjede samt klinger til desslike våpen

- a. skøiter, 1 kg. kr. 0,60.
b. ellers, 1 kg. kr. 0,35.

C.

I.

a) Stortinget henstiller at det ved kgl. resolusjon inntil videre må bli tillatt å innføre brekkris bestemt til innenlandsk fremstilling av strykeristivelse mot en toll av kr. 0,02 pr. kg. + 20 pct. tillegg.

b) Under forutsetning av at det utvirkes slik tollnedsettelse som under a nevnt, samtykker Stortinget i at norske rismøller ved levering av strykeristivelse, inntil videre og på slike vilkår som Tolldepartementet måtte fastsette utbetales en godtgjørelse pr. kg. svarende til den tollgodtgjørelse (drawback) de til enhver tid nyter ved utførsel av brekkris til utlandet med fradrag av kr. 0,02 pr. kg. + 20 pst. tillegg.

II.

Stortinget samtykker i at Tolldepartementet i medhold av bemyndigelsen i tolltariffens innledende bestemmelser § 3, 6, siste punktum, bringer den alminnelige tollfrihet som består for innførsel landverts til Troms fylke, til ophør.

III.

Stortinget henstiller at tollen av wolframtråd til bruk ved fremstilling av glødelamper blir nedsatt ved kgl. resolusjon.

IV.

Stortinget har intet å innvende mot at A/S Hunton Bruk, Gjøvik, ved utførsel av isoleerings- og panelingsplater får godtgjort en toll av kr. 0,04 pr. kg. + gjeldende tillegg. Godtgjørelsen må ikke i noe tilfelle bli høiere enn det beløp selskapet har betalt i toll for innførte plater i den tid gjenopbyggingen av selskapets nedbrente fabrikk pågår.

Oslo i finans- og tollkomitéen 8 juni 1939.

Ivar Lykke,
formann.

I. K. Hognestad,
ordfører.

Torvald Haavardstad,
sekretær.